

روسیه به دولت و مردم افغانستان: در مورد سربازان گم‌شده ما معلومات دهید

روسیه از مقام‌ها و مردم افغانستان خواسته تا در مورد بیش از ۲۰۰ سرباز روس که در جریان حمله نیروهای شوروی به افغانستان در دهه ۸۰ میلادی در این کشور ناپدید شدند، اطلاعات بدهند.
به گفته مقام‌های روسیه، از زمان خروج نیروهای شوروی سابق از افغانستان در سال ۱۹۸۹ تا به حال از سرنوشت این سربازان هیچ اطلاعی در دست نیست.
اندره اوتیسیان، سفیر روسیه در افغانستان گفت که دو کشور در حال تدوین توافقنامه‌یی هستند که تلاش‌ها برای یافتن این سربازان را تنظیم خواهد کرد.
او گفت که به دلیل چالش‌های امنیتی، دسترسی به مناطقی که گمان می‌رود شماری از این سربازان... ادامه صفحه ۶

خانواده کرسی در پی انحصار قدرت

حکومت‌های توتالیتر همواره سعی بر آن داشته‌اند که در متن یک وضعیت بحرانی، ساختار نظام را تغییر دهند و یک نظام متمرکز و اقتدارگرا را بنا بر مصلحت‌های کشوری خودساخته‌شان، به جای دموکراسی پیاده کنند. یا اگر چنین نشد، با استفاده از قابلیت‌های دموکراسی، بازی گروهی‌یی را به راه بیاندازند که در پی آن، قدرت میان چند نفر - که یا پیوند فکری دارند و یا هم خونی - دست به دست بگردد

صفحه ۶

شورای احزاب و ایتلاف‌های سیاسی:

حکومت آشکارا در امور انتخاباتی مداخله می‌کند

در این اعلامیه آمده است: «حکومت مداخلات خود را از شکل پنهان و غیرمستقیم به شکل علنی، مستقیم و رسمی تغییر داده است. ارسال نامه اداره امور و دبیرخانه شورای وزیران حاوی امر و نهی عریان حکومت در رابطه به مسایل تخنیکی و مسلکی انتخابات و مخالفت با پروسه ترتیب لیست رأی‌دهنده‌گان از نمونه‌های بارز آن است.»
در این حال، شورای احزاب و ایتلاف‌های سیاسی افغانستان با طرح تازه کمیسیون مستقل انتخابات که به اساس آن کارت‌های سابق رای دهی در انتخابات آینده ریاست‌جمهوری نیز قابل اعتبار است، مخالفت کرد.
به باور این شورا، استفاده از این کارت‌ها زمینه گسترده تقلب را در انتخابات پیش‌رو فراهم می‌سازد.
انجنیر محمد عاصم عضو این شورا می‌گوید که ما از مسوولان کمیسیون مستقل انتخابات می‌خواهیم تا کارت‌های رای دهی گذشته را باطل اعلام کند.

شورای همکاری احزاب و ایتلاف‌های سیاسی، حکومت افغانستان را به مداخله آشکار در امور انتخاباتی متهم کرده و هشدار می‌دهد که ادامه چنین مداخلاتی، شفافیت انتخابات را زیر سوال می‌برد.
نمایندگان این شورا همچنان گفته‌اند که حکومت افغانستان کارت‌های سابق رای‌دهی را که در آن امکان گسترده تقلب موجود است، بر انتخابات آینده ریاست‌جمهوری تحمیل می‌کند.
آن‌ها روز گذشته با نشر خبرنامه‌یی گفته‌اند که حکومت به خواسته‌های مشروع آنان و جامعه مدنی در طرح قانون انتخابات توجه نکرده و به عوض آن، در تلاش مداخله در امور کمیسیون مستقل انتخابات است.
شورای احزاب و ایتلاف‌های سیاسی هشدار داده‌اند که ادامه چنین مداخله‌هایی، شفافیت انتخابات را جدأ زیر سوال خواهد برد.

آزادی زندانیان طالبان به سود کیست: افغانستان یا پاکستان؟

مطلب از آزادی زندانیان طالبان از بازداشتگاه‌های پاکستان ابراز نگرانی می‌کنند.
پاکستان اخیراً شماری از زندانیان طالبان را از بند آزاد کرده و گفته است که تصمیم دارد تمامی زندانیان طالبان را تا چند ماه دیگر از بازداشتگاه‌ها آزاد کند.
اما شورای عالی صلح، هرچند از سرنوشت طالبان آزادشده از بازداشتگاه‌های پاکستان ابراز بی‌خبری می‌کند، اما باور دارد که آن‌ها هیچ‌گاهی به سود پاکستان نخواهند جنگید.
فرهاد عظیمی نایب منشی مجلس نماینده‌گان می‌گوید، امریکا اعلام کرده که افغانستان را ترک خواهد کرد و مسوولیت‌های امنیتی به افغان‌ها تعلق خواهد گرفت؛ بنابراین پاکستان فکر کرده که دست آزادتری در افغانستان پیدا خواهد کرد و روی این محاسبه، تصمیم گرفته تا همه طالبان را از بند آزاد کند، تا در جنگ و نا امنی افغانستان سهم شونند... ادامه صفحه ۷

ناجیه نوری

آزادی زندانیان طالبان از بازداشت‌گاه‌های پاکستان، جز تقویت صفوف نیروهای مسلح مخالف دولت، هیچ سود دیگری در پی ندارد و پاکستان آگاهانه به چنین کاری مبادرت ورزیده است.
برخی اعضای مجلس و آگاهان سیاسی، با بیان این

پاکستان پای چین و روسیه را نیز به پروسه صلح افغانستان کشاند

وزارت خارجه پاکستان با تأکید بر نقش مهم کشورهای منطقه در روند صلح افغانستان، از تعامل اسلام‌آباد با کشورهای منطقه از جمله روسیه و ایران برای تقویت این روند خیر داد.
معظم علی خان سخنگوی وزارت خارجه پاکستان در کنفرانس خبری هفتگی در... ادامه صفحه ۶

در برگ‌ها

جایگاه مبهم مردم در سیاست‌های دولت

در مسیر پیروزی

سر آرتور کنان دوویل؛ خالق معروف‌ترین کارآگاه همه دوران‌ها

ادعای آیساف سوال برانگیز است

احمد عمران

جایگاه مبهم مردم در سیاست‌های دولت

گونه نمونه، آنچه که در طرح «آجندای ملی» به عنوان گفتار بین‌افغانی در رابطه با مسایل کلان جامعه و از جمله روند صلح بازتاب یافته، متضمن نقش اصلی مردم و نماینده‌گان آن‌هاست.

در موضوع امضای احتمالی توافق‌نامه امنیتی با امریکا نیز آقای کرزی نقش مردم را در قالب لویه جرگه سستی تقلیل داده و به این صورت تلاش می‌ورزد که از نام مردم سوءاستفاده کند. آنچه را که آقای کرزی به نام مردم می‌خواهد از لویه جرگه سستی به دست آورد، دقیقاً می‌تواند خواست‌های گروهی خودش از امضا یا عدم امضای چنین توافق‌نامه‌یی باشد. به این صورت می‌توان نتیجه گرفت که بخش مهمی از معضل فعلی جامعه که از آن به بحران سیاسی تعبیر می‌شود، جایگاه مبهم مردم در تصمیم‌گیری‌های کلان جامعه است. به میزانی که اقتدار سیاسی که همان قدرت مشروع است در جامعه کم می‌شود، به همان میزان مشروعیت‌زدایی سیاسی نیز از قدرت فزونی می‌گیرد.

افغانستان امروز دقیقاً بر لبه یک پرتگاه قرار گرفته است که اگر از حالا درست مدیریت نشود، خروج سربازان خارجی از کشور در سال ۲۰۱۴ می‌تواند پیامدهای فاجعه‌باری را متوجه سرنوشت سیاسی جامعه کند. امروز تصمیم بزرگ سیاسی را نخبه‌گان جامعه می‌توانند

مشارکت مردم را در تصمیم‌گیری‌های کلان جامعه تمثیل کند، به وسیله حکومت به روندی غیردموکراتیک و غیرمردمی در حال تبدیل شدن است. در دو انتخابات ریاست‌جمهوری و دو انتخابات پارلمانی گذشته، نشانه‌هایی از این افتراق به چشم می‌آید، ولی تصمیم اخیر کمیسیون انتخابات که عملاً به دستور حکومت گرفته شده و بر استفاده از کارت‌های فعلی انتخابات تأکید دارد، می‌تواند انتخابات آینده را به سمت یک بحران خطرناک هدایت کند؛ بحرانی که ضرورتاً به حذف کلی مردم از روند انتخابات منجر خواهد شد.

قانونی را هم که شورای وزیران برای انتخابات به مجلس فرستاده، از نفوذ گسترده این نهاد در انتخابات آینده خبر می‌دهد. در قانون جدید انتخابات، جایگاه کمیسیون شکایات انتخاباتی به نهادهای قضایی کشور تفویض شده است. در صورتی که این قانون از سوی مجلس نماینده‌گان تصویب شود، دست حکومت را در تقلب‌های انتخاباتی به میزان قابل توجهی باز می‌سازد و این رویداد می‌تواند کل روند انتخابات را زیر سوال ببرد.

در پروسه صلح هم نمی‌توان از جایگاه مردم سخن گفت. آنچه که تا امروز در این راستا صورت گرفته، از تلاش‌های یک‌جانبه یک گروه برای کنار آمدن با برخی گروه‌های شورشی خبر می‌دهد. در حالی که مردم نگران

در تعاملات سیاسی موجود در کشور مردم چه جایگاهی دارند؟

افغانستان پس از سقوط رژیم طالبان به سمت نظام مردم‌سالار گام گذاشت؛ نظامی که مبتنی بر آرای مردم است و در قانون اساسی کشور هم حق حاکمیت از آن مردم دانسته شده است. در میان نظریه‌پردازان سیاسی نسبت به مفهوم «مردم» و «حق حاکمیت» دیدگاه‌های یکسانی وجود ندارد. برخی‌ها اصلاً مفهومی به نام مردم را به رسمیت نمی‌شناسند و به این باور اند که حاکمان از این مفهوم سوءاستفاده می‌کنند و می‌خواهند به این صورت برای خود مشروعیت خلق کنند. حال آن‌که جامعه از افراد تشکیل شده و آن‌ها عمدتاً در پی منافع خود هستند. در برابر این دیدگاه، دیدگاه مخالف نیز از استحکام و صلابت منطقی برخوردار است. مخالفان می‌گویند درست است که جامعه از مجموع افراد تشکیل شده که از نظر سلیقه و برداشت با یکدیگر متفاوت‌اند، ولی مجموع این افراد به خلق یک مفهوم انتزاعی منجر می‌شود که همان «مردم» است. مردم به یک معنا «وجدان جمعی» جامعه است که داشتن منافع مشترک، آن‌ها را به هم وصل می‌کند.

در افغانستان امروز از هر دو منظر جایگاه مردم دچار اشکالات فراوانی است. چه از منظر فردگرایی به قضیه نگاه شود و چه از منظر جمع‌گرایی، باز می‌بینیم که نقش مردم در تعاملات سیاسی آن‌قدر برجسته نیست که در کشورهای دیگر می‌توان شاهد آن بود. در آغاز تحولات جدید سیاسی شاید به دلیل فضای خاصی که بر جامعه حاکم بود، نقش مردم را می‌شد برجسته‌تر از امروز در صحنه سیاسی کشور مشاهده کرد؛ ولی با گذشت زمان و تمرکز قدرت سیاسی در اطراف یک گروه مشخص، جایگاه مردم در مشارکت سیاسی عملاً تضعیف شد.

دولت‌مردان کشور در یک دهه گذشته چنان قدرت را در انحصار خود درآوردند که حالا نمی‌توان جای کم‌رنگی هم از رد پای مردم در تحولات سیاسی شاهد بود. تضاد موجود میان ارگ و مجلس نماینده‌گان، حکایت از دوری جستن مردم از سیاست‌های حکومت دارد. آقای کرزی به عنوان رئیس هر سه قوه در ایجاد این فضای تنش‌آلود کمک کرده و عملاً مردم را به حاشیه رانده است. شکل خطرناک‌تر این جدایی را در تصمیم‌گیری‌های قوه مجریه در کار انتخابات، روند صلح و امضای توافق‌نامه امنیتی میان افغانستان و امریکا می‌توان مشاهده کرد.

انتخابات که یک روند کاملاً ملی است و می‌تواند

سخن‌ماندگار

نشست بین‌افغانی حرف همه است

به‌تازگی، ترکمنستان میزبان نشست به ابتکار سازمان ملل درباره افغانستان بوده و در این نشست، نماینده این کشور بر برگزاری گفت‌وگوهای بین‌افغانی تأکید کرده است. این نشست، روز پنجشنبه زیر نام «زیربناهای منطقه‌یی»، به هدف فراهم‌سازی سهولت‌ها برای توسعه افغانستان در عشق‌آباد - پایتخت ترکمنستان - برگزار شده بوده است. گفت‌وگوهای بین‌افغانی در این شب و روز به یک گفتار غالب در افغانستان بدل شده، و حالا همه جریان‌های درگیر و همه جریان‌های فعال در قضیه افغانستان، بر این امر تأکید می‌ورزند.

اما در اصل، نشست بین‌افغانی طرحی است که برای نخستین بار در سال ۲۰۰۳ توسط بنیاد شهید مسعود طرح و پیشنهاد شده بود و اخیراً احمدولی مسعود رییس این بنیاد، این طرح را در قالب رساله‌یی زیر نام «آجندای ملی، ریفورم سیاسی و ایجاد صلح پایدار در افغانستان» ارایه کرده و بر بنیاد اعلامیه‌یی که از طریق روزنامه ماندگار به نشر می‌رسد، قرار است کنفرانسی به همین منظور در کابل برگزار شود.

اکنون دیده می‌شود که شماری از جریان‌های سیاسی داخلی و نیز شماری از نهادهای بین‌المللی، برنامه‌های مشابهی را مطرح کرده و در کل، از اندیشه گفت‌وگوهای بین‌افغانی حمایت کرده‌اند. راه‌اندازی نشست در ترکمنستان که در آن بر گفت‌وگوهای بین‌المللی تأکید شده و هم‌چنان نشست‌های مشابهی که اخیراً از جانب برخی جریان‌های سیاسی در افغانستان راه‌اندازی شده، از همین شمار است. ما ضمن این که نشست‌های این‌چنینی درباره افغانستان را به دیده قدر می‌نگریم، امیدواریم که این تلاش‌ها بتوانند راهی را برای حل مسأله افغانستان باز کرده و پیش‌درآمدی بر راه‌اندازی نشست بین‌افغانی در افغانستان باشد.

اگرچه حکومت افغانستان هم با ایجاد شورای عالی صلح خواسته است روند مذاکره با طالبان را به ثمر بنشانند و گاهی هم به آن عنوان «مذاکره بین‌افغانی» را اضافه نموده؛ اما این حرکت با این عنوان فاصله بسیار دارد و تا کنون نتایج آن برعکس بوده است.

ایالات متحده امریکا نیز با باز کردن دفتر سیاسی برای طالبان در قطر، به این امید است که افغانستان را در یک نشست بین‌افغانی یاری رسانند. اما تا جایی که واضح است، امریکا این راه را به اشتباه رفته و طالبان هیچ‌گاه در چهارچوب مسایل بین‌افغانی نمی‌گنجند - البته تا زمانی که به حیث ابزار در دست پاکستان قرار داشته باشند.

حالا همه تلاش‌ها برای رسیدن به صلح در افغانستان به گونه‌یی زیر نام نشست بین‌افغانی رنگ می‌گیرد؛ اما راهی که به راستی این مسیر را بیماید، تا هنوز باز نشده است.

اگرچه با توجه به بحران افغانستان، نشست و گفتار بین‌افغانی به آسانی و سرعت به صلح منتهی نمی‌گردد؛ اما دست‌کم راه امیدوارکننده‌یی را به سوی این ارزش بشری باز می‌کند. در قدم نخست نیاز است تا همه جریان‌های سیاسی - مدنی صفحه نو و مشترکی را برای افغانستان بگشایند و حکومت نیز چنین روندی را تقویت کند. ایجاد تفاهم بر سر مسایل کلان ملی، باید در اولویت مسایل مورد بحث قرار گیرد تا در نتیجه آن، یک اعتماد کلان ملی به میان آید. بنابراین، بایستی همه جریان‌ها برای رسیدن به این وضعیت مطلوب تلاش کنند و چتر مطمین و بزرگی را برای کشور بسازند تا نخبه‌گان مردم افغانستان زیر این چتر گرد آیند و برای حل مشکلات بی‌شمار کشور و بیرون‌رفت از بحران، چاره بجویند.

حالا که بنیاد شهید مسعود طرح منظمی را به این هدف ترتیب کرده، انتظار می‌رود تمام جریان‌ها و نهادها و نخبه‌گان و شخصیت‌ها در محور این برنامه، عزم‌شان را برای ساختن افغانستانی آرام و باثبات جزم کنند. بی‌گمان، اگر با این برنامه برخورد جدی و دل‌سوزانه شود و این راه ادامه یابد، به مرور زمان شاهد شکل‌گیری اصلاحات و دگرگونی‌های مثبت در کشور خواهیم بود. در غیر آن، تمام نشست‌ها و گفت‌وگوهایی که در گوشه و کنار جهان پیرامون مسایل افغانستان برگزار می‌شود، راه به جایی نمی‌برد و محکوم به شکست است.

در طرح‌های آقای کرزی جایگاهی برای مردم در روند صلح تعریف نشده

است. ولی خلاف آن را می‌توان در طرح‌های بدیلی که از سوی اپوزیسیون

ارایه شده، به روشنی دید. به گونه نمونه، آنچه که در طرح «آجندای ملی»

به عنوان گفتار بین‌افغانی در رابطه با مسایل کلان جامعه و از جمله

روند صلح بازتاب یافته، متضمن نقش اصلی مردم و نماینده‌گان آن‌هاست

بگیرند که در مسایل کلان ملی چه گونه می‌توان مشارکت مردم را دوباره تأمین کرد.

بدون نقش و مشارکت سیاسی مردم در مسایل کلان جامعه، هر تصمیم دیگری که گرفته شود، شکست آن را از همین حالا می‌توان حدس زد. چون پس از این جامعه جهانی بار اصلی مشکلات جامعه را به دوش ندارد که بتوان وضعیت موجود را هم‌چنان حفظ کرد و با نوعی غرور کاذب فریاد زد که اوضاع در همه‌حال در کنترل قرار دارد. چرا که احتمال آن وجود دارد که در صورت ادامه وضعیت بحرانی فعلی، اوضاع از کنترل خارج گردد.

وضعیت‌اند، این پرسش نیز مطرح می‌شود که چنین صلحی چه نتایجی برای کشور می‌تواند در پی داشته باشد؟ وقتی مردم در تصمیم‌گیری در رابطه با مسایل صلح نقشی نداشته باشند، پس کی‌ها به نیابت از آن‌ها می‌خواهند به معامله‌گری دست بزنند؟

آقای کرزی یک بار هم به گونه شفاف از طرح‌هایش برای آوردن صلح سخن نگفته است. در طرح‌های آقای کرزی جایگاهی برای مردم در روند صلح تعریف نشده است. ولی خلاف آن را می‌توان در طرح‌های بدیلی که از سوی اپوزیسیون ارایه شده، به روشنی دید. به

مالکی دیگر نخست‌وزیر نخواهد شد

مجلس عراق روز شنبه، قانونی را به تصویب رساند که مانع از آن می‌شود تا نوری المالکی، نخست‌وزیر این کشور، برای دور سوم این سمت را در اختیار بگیرد. به گزارش خبرگزاری فرانسه، این قانون که با رای مثبت ۱۷۰ نماینده مجلس عراق از مجموع ۲۴۲ نماینده تصویب شد، علاوه بر پست نخست‌وزیری محدودیت‌هایی نیز برای تصدی پست‌های رییس جمهوری و ریاست مجلس ایجاد می‌کند، به طوری که کسی نمی‌تواند بیش از دو دوره این پست‌ها را در اختیار داشته باشد. اما این قانون بیش از همه با مخالفت حامیان نوری المالکی مواجه شده است که آن را برخلاف قانون اساسی کشور می‌دانند. آنها معتقدند که دادگاه عالی عراق چنین قانونی را ابطال خواهد کرد.

بر مبنای این قانون، آقای مالکی پس از انتخابات سراسری سال آینده باید از پست نخست‌وزیری کناره بگیرد. به گفته یکی از مقامات عراق که نخواست نام او منتشر شود، ائتلاف عراقی که مورد حمایت سنی‌های عراق است به همراه اتحادیه میهنی کردستان و نیروهای وفادار به مقتدی صدر از این قانون حمایت کرده‌اند، در حالی که همه آنها سهمی در دولت وحدت ملی نوری المالکی دارند.

صالح المطلک، معاون نخست‌وزیر عراق و از اعضای ارشد ائتلاف عراقی، به خبرگزاری فرانسه گفت: «ما فقط می‌خواهیم دوران نخست‌وزیری را محدود کنیم... در این صورت بار دیگر دیکتاتوری باز نخواهد گشت.» خبرگزاری فرانسه نوشته است: «به نظر می‌رسد این قانون تنها نوری المالکی را هدف قرار گرفته باشد، چرا که رئیس مجلس عراق یکی از اعضای ائتلاف عراقی و رئیس جمهور عراق نیز عضو اتحادیه میهنی کردستان است.»

اما از سویی در قانون اساسی عراق محدودیتی برای این پست‌ها در نظر گرفته نشده است. به همین خاطر هواداران نوری المالکی در مجلس نمایندگان می‌گویند که دادگاه عالی این قانون را ابطال خواهد کرد. آنها همچنین به حکم قدیمی عالی‌ترین مقام قضایی عراق اشاره می‌کنند که می‌گوید تنها کابینه می‌تواند قانون وضع کند و نه مجلس.

خالد الاسدی، عضو ائتلاف قانون نوری المالکی، گفت: «دادگاه فدرال پیش از این به پارلمان گفته است که آنها می‌توانند قوانین را پیشنهاد دهند، نه این که تدوین کنند.»

ادامه ناآرامی‌ها در فلوجه

در همین حال عراق روز شنبه، شاهد رویدادهای خونینی بود که دست‌کم به مرگ دو نفر انجامید. بر اساس گزارش خبرگزاری فرانسه، مردان مسلح دو سرباز را به قتل رساندند، یک نفر را مجروح کردند و سه نفر دیگر را نیز ربودند. این اتفاق در شهرک سنی‌مذهب فلوجه در ۶۰ کیلومتری بغداد رخ داد، جایی که روز گذشته، جمعه، صحنه تظاهرات مخالفان دولت بود.

در جریان تظاهرات روز جمعه در فلوجه هفت نفر به ضرب گلوله سربازان کشته شدند. از این رو خبرگزاری فرانسه قتل دو سرباز را عملی در تلافی رخدادهای روز قبل فلوجه نامیده است.

هنوز هیچ گروهی مسوولیت حادثه روز شنبه را برعهده نگرفته است، اما گروه‌های شبه‌نظامی از جمله القاعده اغلب حملاتی نظیر این را ترتیب می‌دهند.

۲۲ نفر از معترضان حکم اعدام در مصر کشته شدند

در جریان درگیری‌هایی در شهر پورت سعید در مصر دست کم ۲۲ نفر کشته و حدود ۲۰۰ نفر مجروح شدند.

این درگیری‌ها در اعتراض به صدور حکم اعدام برای ۲۱ نفر به جرم دخالت در درگیری‌های یک مسابقه فوتبال که به کشته شدن شماری از طرفداران دو تیم در سال گذشته منجر شد، اتفاق افتاد.

صدور این حکم با درگیری خانواده‌ها و طرفداران محکومان در اطراف زندانی که این افراد نگهداری می‌شدند، آغاز شد و پس از آن معترضان به ایستگاههای پولیس حمله کردند.

گزارش‌ها حاکی از اعزام نیروهای پولیس به خیابان‌های شهر پورت سعید است. در فبروری سال گذشته در جریان درگیری‌هایی بین طرفداران دو تیم فوتبال الاهلی و المصری در استودیوم ورزشی شهر پورت سعید در نزدیکی قاهره، پایتخت مصر، بیش از ۷۰ نفر کشته و صدها نفر زخمی شدند.

براساس گزارش‌ها، ۷۳ نفر از جمله شماری از نیروهای پولیس، به اتهام مشارکت در این درگیری‌ها محاکمه شدند.

این درگیری‌ها که بدترین حادثه در تاریخ فوتبال مصر خوانده شد، به بروز خشونت‌هایی در خیابان‌های قاهره انجامید که در جریان آن ۱۶ نفر دیگر هم کشته شدند.

خشونت‌های سال گذشته باعث شد که بازی‌های لیگ فوتبال مصر به حال تعلیق درآید.

قاضی این پرونده گفته است که رای ۵۲ نفر دیگر در ۹ مارس سال جاری اعلام خواهد شد.

نخست‌وزیر ترکیه اعلام کرد، انقره مساله عضویت در سازمان همکاری شانگهای را به عنوان جایگزینی برای اتحادیه اروپا با جدیت بررسی می‌کند.

رجب طیب اردوغان، نخست‌وزیر ترکیه در مصاحبه‌ی گفت: ترکیه با جدیت هرچه پیش‌تر در حال بررسی مساله عضویت در سازمان همکاری شانگهای به جای عضویت در اتحادیه اروپا است اما این مساله هنوز تا حدود زیادی نامشخص است.

اردوغان در ادامه گفت: ترکیه در حال حاضر و در پی کم‌تر شدن امیدها نسبت به عضویت در اتحادیه اروپا و نیز مخالفت برخی کشورهای اروپایی با عضویت انقره در این اتحادیه در حال بررسی گزینه‌های جایگزین است.

وی همچنین نسبت به همکاری ضعیف میان اتحادیه اروپا و ترکیه در مبارزه با مساله تروریسم ابراز تاسف کرد و گفت: حدود سه سال قبل نیکولا سارکوزی رییس جمهوری سابق

امریکا: با چین در مورد کوریای شمالی به توافق دست یافته‌ایم

فرستاده امریکا در امور کوریای شمالی پس از رایزنی با مقام‌های پکن در خصوص پیونگیانگ گفت: واشنگتن و پکن درباره مساله کوریای شمالی به توافق نظر دست یافته‌اند.

به گزارش خبرگزاری فرانسه، گلن دیویس، فرستاده امریکا در امور کوریای شمالی در سفر به چین عنوان داشت: ما برای انجام اقدامات چشمگیر و فوق‌العاده‌ای در اینجا گرد هم آمدیم.

وی همچنین با اشاره به تهدید پیشین کوریای شمالی درخصوص انجام اقدامات مقابله‌ای فیزیکی علیه کوریای جنوبی افزود: این اظهارات مشکل‌ساز و زیان‌بار خواهد بود. نماینده ویژه امریکا در امور کوریای شمالی گفت، وی با مقامات چین درخصوص تمامی جنبه‌های مساله آزمایش اتمی کوریای شمالی مذاکرات گسترده‌ای داشته و آنها در خصوص این مساله به توافق نظر دست یافته‌اند.

وی افزود: هر دو طرف موافقت که یک آزمایش اتمی دوسرسانز بوده و مانعی برای اقدامات خلع سلاح اتمی شبه جزیره کوریای محسوب می‌شود. آنها همچنین موافقت که قطعنامه ۲۰۸۷ سازمان ملل که اوایل هفته گذشته تصویب شد و تحریم‌ها را علیه کوریای شمالی افزایش داد، پاسخی «مناسب، حایز اهمیت و محکم» به پرتاب راکت ماه گذشته کوریای شمالی محسوب می‌شود.

نماینده امریکا همچنین اعلام کرد: ما در این نشست‌ها درخصوص اجرای این قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل مذاکراتی کردیم و مقامات چین به ما این اطمینان را دادند که این قطعنامه را پیگیری کرده و آن را عملی می‌سازند و ما به حرف آنها اعتماد می‌کنیم. قطعنامه سازمان ملل محصول مذاکرات طولانی میان واشنگتن و پکن بود، در حالی که نمایندگان می‌گویند چین به دنبال آن بود که از پیونگیانگ در برابر تحریم‌های شدیدتر محافظت کند.

این در حالی است که چین به کوریای شمالی هشدار داد که اگر به آزمایش‌های اتمی خود ادامه دهد، کمک‌رسانی به این کشور را کاهش می‌دهد.

ترکیه به سازمان شانگهای روی می‌آورد

فرانسه در نشست گروه ۲۰ به من اعلام کرد که کشورش به زودی یکی از رهبران برجسته سازمان تروریستی کارگران کردستان ترکیه (پ.ک.ک) را به ترکیه تحویل می‌دهد اما سارکوزی از قدرت رفت و هنوز هم هیچ کس به ترکیه تحویل داده نشده است.

کشورهای عضو سازمان شانگهای در کنفرانسی که در چین برگزار شد، با مشارکت ترکیه در نشست‌های مشورتی این سازمان موافقت کرد. سازمان شانگهای که در سال ۲۰۰۱ تاسیس شد، شامل کشورهای چین، روسیه، قزاقستان، قرقیزستان، تاجیکستان و ازبکستان است. علاوه بر این کشورهای مغولستان، ایران، افغانستان، پاکستان و هند نیز به عنوان عضو ناظر در این سازمان حضور دارند.

میانمار یا بر ما؟!!

این مساله در دولت غیرنظامی میانمار که در پی یکسری اصلاحات سیاسی، اجتماعی و اقتصادی پس از خونتای نظامی ماه مارچ ۲۰۱۱ زمام امور این کشور را به دست گرفت، مساله‌ی عادی است.

وزارت امور خارجه میانمار در بیانیه‌ی که در روزنامه‌های دولتی منتشر شد، گفت: میانمار به شدت درخصوص استفاده از کلماتی چون «برمه»، «دولت برمه‌یی» و «ارتش برمه‌یی» در بیانیه سفارت امریکا و استفاده نکردن از نامی که توسط سازمان ملل و تمامی جامعه بین‌المللی به رسمیت شناخته شده، معترض است.

دولت میانمار روز شنبه امریکا را به دلیل نامیدن این کشور با عنوان «برما» سرزنش و به امریکا تاکید کرد، از عنوان رسمی این کشور استفاده کند و از صدمه زدن به روابط بهبود یافته میان این دو دشمن قدیمی اجتناب نماید.

به گزارش خبرگزاری رویترز، وزارت امور خارجه میانمار در پاسخی به بیانیه سفارت امریکا در یانگون درخصوص درگیری در شمال ولایت «کاپچین» گفت، واشنگتن باید از بیشتر کشورها و سازمان ملل پیروی کرده و این کشور را «میانمار» بخواند.

در ادامه این بیانیه همچنین اعلام شد، باراک اوباما، رییس جمهوری امریکا این کشور را در جریان سفرش در اواخر سال ۲۰۱۲ میانمار خواند بنابراین این سفارتخانه نیز باید از این امر پیروی کند.

از زمانی که دولت جدید میانمار دست به اصلاحات زد و صدها تن از زندانیان سیاسی را آزاد کرد، روابط میان میانمار و امریکا پس از سال‌ها خصومت و دشمنی بهتر شده است.

در همین راستا، امریکا بیشتر تحریم‌ها را درخصوص میانمار به حالت تعلیق درآورده و حتی با ارتش این کشور که به فساد و نقض حقوق بشر از جمله تجاوز، شکنجه، کار اجباری و به خدمت گرفتن کودک سربازان متهم شده، همکاری کرده است.

نام این کشور مدت‌های بسیاری در زبان برمه‌یی دو فرم داشته است: «میانمار» نام رسمی است در حالی که به طور سنتی «برمه» در مکالمه‌های غیررسمی استفاده شده است.

خونتای حاکم در سال ۱۹۸۹ معتقد بود که این کشور به طور رسمی باید در زبان انگلیسی با عنوان میانمار شناخته شود. این اقدام گروه‌های قومی غیربرمه‌یی اقلیت را خشنود و راضی کرده بود.

مخالفان ارتش از جمله «انگ سان سوچی»، قانونگذار و برنده جایزه نوبل در میانمار این تغییر را رد کرده و به نامیدن این کشور با عنوان «برمه» ادامه می‌دهد. این اقدام باعث برانگیختن خشم و عصبانیت دولت این کشور شده است.

سفارت امریکا در یانگون این بیانیه را منتشر کرد و به تشدید درگیری‌ها میان ارتش میانمار و ارتش مستقل کاپچین اعتراض و تاکید کرد که دولت میانمار باید از غیرنظامیان حفاظت کند و به فعالان حقوق بشر اجازه دسترسی به این منطقه را بدهد.

وزارت امور خارجه میانمار همچنین از سفارت امریکا برای اینکه اقدامات ارتش مستقل کاپچین را اقدامی «تروریستی» تلقی نکرده است، انتقاد کرد.

بخش دوم و پایانی

همه نشانه‌های یک مرد عاشق و خواستگار!

(ویژه بانوان)

حرکت‌های دهان قبل از کلام حرف می‌زند!

قبل از پاسخ به پرسشی که شما از او پرسیده‌اید یا وقتی در حال صحبت است، لب‌هایش را جمع می‌کند و به هم فشار می‌دهد.

رمزگشایی این رفتار: این حرکت نشانه‌ی روشن از این است که طرف مقابل شما تمام حقیقت را به شما نمی‌گوید، در واقع با این حرکت او می‌خواهد به خود زمان بدهد تا پاسخ یا حرفی مناسب پیدا کند. به همین دلیل حرفی که بعد از این حرکت از او می‌شنوید، نمی‌تواند کاملاً دقیق و درست باشد و حتی ممکن است کاملاً اغراق شده هم باشد. در این حالت احتمالاً او می‌خواهد شخصیت خود را در مقابل شما بزرگ‌تر از آن چه هست، نشان دهد و شما را آماده کند تا به درخواست ازدواجش پاسخ مثبت دهید.

به خصوص اگر او در حال صحبت درباره‌ی خودش است و می‌خواهد خود را توصیف کند تا شما را تحت تأثیر قرار دهد، به حس‌های زنانه‌تان اعتماد کنید؛ آن‌ها به شما می‌گویند طرف مقابل در کجاها دروغ می‌گوید، اما اگر این حرکت را زمانی انجام داد که می‌خواست شما را درباره‌ی موضوعی بزرگ مثل درخواست ازدواجش قانع کند، حواس‌تان را کاملاً جمع کنید تا مبادا تصمیمی غیرعقلانی بگیرید. البته اشتباه نکنید، این حرکت نشانه‌ی حقه‌بازی طرف مقابل نیست؛ او فقط فکر می‌کند که اگر صادق باشد، شما او را باور نمی‌کنید.

وقتی هنوز به نتیجه قطعی نرسیده است!

پشت دست‌هایش به سمت شماست، دست‌هایش را جمع کرده و روی میز گذاشته، به طوری که کف دست‌هایش را نمی‌بینید.

رمزگشایی این رفتار: وقتی کف دست به سمت پایین است، به طوری که دیده نشود، نشان‌دهنده‌ی آن است که فرد موضوعی را پنهان می‌کند. وقتی خواستگار شما تنها پشت دست‌هایش را به شما نشان می‌دهد، یعنی کمی حالت دفاعی به خود گرفته است و می‌خواهد نشان دهد که شخصیتی قوی دارد و قصد دارد به طور موقت توازن را به رابطه بازگرداند. به همین دلیل بهتر است در این حالت به حرف‌های او بیشتر گوش دهید. مثلاً انتخاب محل صحبت یا غذا یا ... را به او بسپارید. وقتی برای نخستین بار با خواستگارتان بیرون می‌روید و او مرتب کف دست‌هایش را از شما پنهان می‌کند، به این معناست که می‌خواهد مرزها را کاملاً حفظ کند تا به شناخت کافی از شما برسد. به همین دلیل کاملاً رسمی و همانند قرارهای کاری رفتار می‌کند و تا وقتی که از پاسخ مثبت شما مطمئن نشود، همین رفتار رسمی را حفظ می‌کند.

وقتی دست‌هایش را بین موهایش می‌برد

رمزگشایی این رفتار: وقتی مردی چنین رفتاری می‌کند، در واقع می‌خواهد برای فرد مقابل زیباتر به نظر برسد. معمولاً زن‌ها برای این‌که زیباتر به نظر برسند، راه‌های زیادی دارند ولی مردها نه، تنها راه آن‌ها برای زیباتر به نظر رسیدن، موهایشان است. چون موها بیشتر از همه در چهره به چشم می‌آیند و به راحتی می‌توانند حالت بگیرند. اگر در مرحله‌ی آشنایی برای ازدواج هستید و برای نخستین بار است که با خواستگارتان بیرون می‌روید، اگر خیلی به موهایش نرسیده و کاملاً مدلی معمولی دارد و کلاهی بر سر گذاشته است، یعنی می‌خواهد خود را باهوش و زیرک نشان دهد. البته اگر هم با نامزد یا شوهرتان بیرون رفته‌اید و او برای قرار با شما حساسی موهایش را مرتب کرده است، به او بفهمانید که از مدل موهایش لذت می‌برید، چون این کار در رابطه شما تأثیر بسیاری دارد.

اگر بیشتر اوقات سعی می‌کند به نوعی کنار شما بایستد.

رمزگشایی این رفتار: بسیار پیش می‌آید که در دانشگاه یا سر کار، دانشجویان یا همکاران به‌خاطر موضوعی دورهم جمع می‌شوند. اگر در این مواقع همیشه یکی از هم‌صنفی‌ها یا همکاران‌تان سعی می‌کند خود را به شما نزدیک کند و در کنار شما بایستد، این می‌تواند نشان‌دهنده‌ی توجه او به شما باشد. مردها قدرت خارق‌العاده‌ی برای رصد کردن رفتارهای زن مورد علاقه‌شان دارند، به خصوص اگر مردی هنوز از احساسش نسبت به زنی مطمئن نباشد، سعی می‌کند همه‌جا او را تحت نظر بگیرد و رفتارهای او را کنترل کند بدون این‌که کسی متوجه شود. ولی اگر کاملاً از احساسش مطمئن باشد، هر طور شده خود را سر راه زن قرار می‌دهد و حتی سعی می‌کند جلب توجه کند و با نگاهش موضوع را به او نشان دهد.

بخش یک صد و دوم

در مسیر پیروزی

هم‌زمان در چند جبهه جنگ آغاز می‌شد. در غرب افغانستان، جنگ شدیدی میان نیروهای اسماعیل خان و سربازان حکومت کابل جریان داشت؛ در جنوب، پایگاه مهم حکومت در شهر گردیز مدنظر بود، و در شمال، حکومت کابل در شهرهای کندز و فیض‌آباد حضوری فعال داشت که باید بالای آن دو شهر حمله صورت می‌گرفت. ولی شهر کندز از استحکامات قوی برخوردار بود و تصرف شهر گردیز نیز کار آسانی نبود.

در بین قوماندانان دو نظر وجود داشت. عده‌ی به این نظر بودند که بعد از سقوط شهر خوست، باید شورای دیگر دایر شود؛ ولی دسته‌ی دیگر از قوماندانان به شمول احمدشاه مسعود به این عقیده بودند که باید از ناتوانی حکومت و مورال ضعیفی که بعد از جنگ خوست نصیب آن شده، استفاده کرد و قبل از دایر شدن شورا، پیروزی دیگری به‌دست آورد و در آن صورت، بتوان روی مسایل سیاسی نیز صحبت کرد.

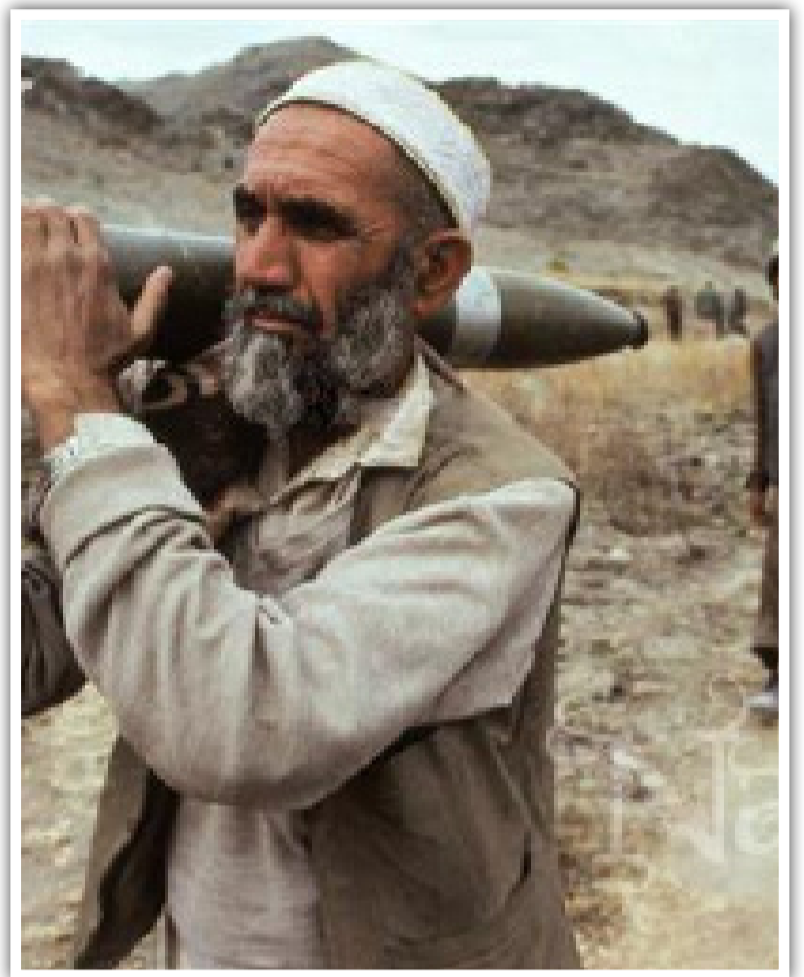
قوماندانان بالاخره به این نظر شدند تا حمله‌ی دیگر را سازمان دهند.

«من [احمدشاه مسعود] به حقانی صاحب اطلاع دادم که چون اسماعیل خان در جبهه غرب مصروف است، باید عملیات هماهنگ را در جنوب و شمال به‌راه بیاوریم. می‌خواستیم تا حقانی صاحب بالای شهر غزنی حمله کند؛ زیرا به نظر ما حکومت در غزنی ضعیف بود و از طرف دیگر، شهر غزنی بر سر راه اکمالات گردیز قرار داشت و ما می‌خواستیم به بدخشان حمله کنیم و من امیدوار بودم تا یک مقدار مواد ارتزاقی را از پاکستان به داخل انتقال داده، در جبهات اطراف فیض‌آباد مصرف کنیم و من این پیشنهاد را توسط مخایره به پشاور رساندم و گفتم طبق وعده‌ی پاکستانی‌ها باید ارسال مواد ارتزاقی خصوصاً آرد به فیض‌آباد آغاز شود؛ زیرا ما نمی‌توانستیم مواد خوراکی را از تخار به بدخشان انتقال دهیم.

برنامه‌ی ما آماده بود و منتظر ارسال مواد غذایی بودیم؛ زیرا اکمال چهارهزار مجاهد در ولایتی مانند بدخشان، کار آسانی نبود. اما پاکستانی‌ها خلاف وعده به ما اطلاع دادند که ما به عملیات فیض‌آباد ضرورت نداریم و گفتند باید راه سالنگ قطع شود و مجاهدین به شهرهای جلال‌آباد و گردیز حمله کنند. پاکستانی‌ها به استاد ربانی گفتند که ما حتی یک دانه گندم به فیض‌آباد نخواهیم داد.

اگر آن‌ها اول این حرف را می‌زدند و واضحاً می‌گفتند، باکی نداشتیم؛ زیرا ما تدابیر خویش را می‌گرفتیم. ولی زمانی که آن‌ها برنامه‌ی جلال‌آباد و گردیز را ریختند به امید این‌که می‌توانند آن دو شهر را تصرف کنند، مغرور شده برنامه‌های ما را نادیده گرفتند. اگر آن‌ها می‌گذاشتند تا ما برنامه‌ی خویش را تطبیق کنیم، بهتر می‌بود؛ ولی آن‌ها مداخله کرده، کار ما را خراب ساختند.» (۵۴)

عملیات گردیز آغاز یافت و برنامه‌ی شورای قوماندانان، پشت پا زده شد و مجاهدین نتوانستند موفقیت‌های دیگری به‌دست آورند. به این ترتیب، حیثیت شورا در اثر مداخله‌ی پاکستان زیر سوال قرار گرفت و برنامه‌های بعدی‌شان که بعد از پیروزی بزرگ در شمال و جنوب به‌دست آورده بودند و استراتژی‌ی بی‌را که در شاه‌سلیم طرح کردند، نادیده گرفته شد.

حامد علمی

حمله‌ی وسیع به ولسوالی زنده‌جان دفع گردید و حکومت با دادن تلفات بسیار، عقب‌نشینی کرد و یک بار دیگر حیثیت نظامی حکومت کابل به زمین خورد و حکومت نه تنها موفق به تسخیر مراکز اسماعیل خان نگردید، بلکه پایگاه‌های بیشتری را در غرب کشور نیز از دست داد.

بلی؛ موفقیت‌های چشم‌گیری نصیب جهاد افغانستان شد و شورای سرتاسری قوماندانان نیز از آزمون بزرگ خویش موفق به‌درآمد.

د- تحولات بعدی: همان‌گونه که ذکر گردید، بعد از شورای شاه‌سلیم، پیروزی‌های چشم‌گیری نصیب جهاد افغانستان شد و هم‌زمان با پیروزی‌های نظامی، در سایر کشورهای منطقه نیز تحولات عظیمی به وقوع پیوست.

عدم ثبات در اتحاد شوروی، پایان یافتن جنگ سرد، دیدار و مذاکرات رهبران جهاد افغانستان با روس‌ها در مسکو، طایف و اسلام‌آباد و سرنگونی حکومت‌های پاکستان یکی پس از دیگری، همه بالای جهاد افغانستان تأثیرات عمیق و فراوانی داشت.

علاوه بر آن، شهرت روزافزون شورای قوماندانان، طرح استراتژی و تطبیق برنامه‌های‌شان به دور از دسترس بیگانه‌گان و رهبران سیاسی جهاد، این شورا را در برابر گزند بدخواهان و دسیسه‌بازان داخلی و منطقه‌ی قرار داد. هم‌چنان مسافرت احمدشاه مسعود به پاکستان و دیدار او با زمامداران آن کشور و استقلال رایی که از خود نشان داد، شورای نوتشکیل قوماندانان را با خطر نابودی مواجه ساخت، به‌ویژه پس از آن‌که دور دوم عملیات سرتاسری قوماندانان بدون مشوره‌ی اداره‌ی استخبارات نظامی پاکستان، طرح و در معرض اجرا قرار گرفت.

عملیات دوم باید هماهنگ می‌شد و نظر به استراتژی قوماندانان، به نقاط ضعیف حکومت کابل حمله صورت می‌گرفت و

حکومت کابل از فرصت استفاده کرده، تصمیم گرفت قبل از آن‌که اسماعیل خان با تمام قوا و امکاناتش از ته دل به شورای سرتاسری بپیوندد، او را نابود سازد. حمله‌ی نیروهای حکومتی در همان ماه‌ها بر مراکز فرماندهی حزب اسلامی در ولایت لوگر، به این تحلیل قوت می‌بخشد؛ زیرا نیروهای حکومتی به مراکز حزب اسلامی که آن‌ها نیز جزو شورای سرتاسری نبودند، یورش برده و قرارگاه مرکزی مجاهدین حزب اسلامی را که به‌نام قرارگاه لشکر ایثار یاد می‌شد، تصرف کردند. علت دوم شاید پیامد سفر پروفیسور صبغت‌الله مجددی به هرات باشد؛ زیرا رییس حکومت موقت مجاهدین در نوامبر سال ۱۹۹۰ راهی جبهات هرات شد و با استقبال گرم اسماعیل خان روبه‌رو گردید و شایعه چنان بود که پروفیسور مجددی برای انتقال حکومتش به داخل افغانستان در صدد است تا حمایت یکی از جبهات قوی و مطمئن جهاد و یک فرمانده مشهور، پاک‌نفس و فداکار را به‌دست بیاورد، به‌ویژه بعد از آن‌که روابط پروفیسور مجددی با حکومت پاکستان رو به تیره‌گی نهاده بود و مجاهدین از تصرف جلال‌آباد عاجز ماندند. زمانی که پروفیسور مجددی به هرات رفت، رکود نظامی بر جهاد افغانستان سایه افکنده بود و حکومت موقت نیز در حالت متلاشی شدن قرار داشت.

این‌که کدام عامل قوی‌تر بوده است که نیروهای حکومتی را به ولایت هرات می‌کشاند، پرسشی جداست؛ ولی دست‌کم یکی از عوامل بالا می‌تواند عامل مهم حمله‌ی حکومت به ولایت هرات بوده باشد.

مقاومت اسماعیل خان و مجاهدین فداکارش، شش‌ماه به طول انجامید و نیروهای حکومتی با دادن تلفات سنگین، موفق نشدند که مراکز فرماندهی قوماندان بزرگ جهاد افغانستان را تصرف کنند.

سر آرتور کنان دویل؛ خالق معروفترین کار آگاه همه دورانها

شکی نیست که آرتور کنان دویل، از معروفترین نویسندگان ادبیات پولیسی و قهرمان آثار او شرلوک هلمز نیز یکی از معروفترین مخلوقات ادبی جهان محسوب می‌شود. در نزد فارسی‌زبانان نیز شرلوک هلمز در کنار هرکول پوارو و خانم مارپل به ترتیب معروفترین چهره‌های برآمده از دنیای ادبیات محسوب می‌شوند. این شهرت از یکسو مدیون قدمت، گسترده‌گی و استمرار ترجمه این آثار به زبان فارسی است و از دیگر سو، نمایش فیلم‌ها و سریال‌های گوناگونی که بر اساس داستان‌های آن‌ها ساخته شده است. بی‌اغماض نمی‌توان منکر نقش اهمیت و جذابیت آثار کنان دویل در شکل‌گیری این گونه به عنوان یکی از محبوب‌ترین گونه‌های ادبی، شد.

دو یادداشت کوتاهی که در ادامه تقدیم می‌شود، مروری گذرا بر زنده‌گی و آثار آرتور کنان دویل خالق شرلوک هلمز دارند.

ساکن خیابان بیکر لندن

خانه شماره ۲۲۱ در خیابان بیکر شهر لندن بدون شک معروفترین آدرس در دنیای ادبیات است. رد پای ساکنان آن، شرلوک هلمز و دکتر واتسن را نه تنها در کتاب‌ها، بلکه در فیلم‌ها و سریال‌ها هم می‌توان دنبال کرد.

شرلوک هلمز کارآگاه ویژه‌ی است، نه وسواس همکارش هرکول پوارو را دارد که تا با دستمال چوکی را پاک نکند، روی آن نمی‌نشیند و نه همانند خانم مارپل است

که در روز ۲۲ می سال ۱۸۹۵ او را به دنیا آورده بود.

آرتور کنان دویل

کنان دویل پس از اتمام تحصیلاتش به مدت هشت سال تمام هر روز روانه مطب سوت‌وکورش می‌شد که به‌ندرت بیماری داخل آن قدم می‌گذاشت. البته کساد طباقت دویل نتیجه ارزشمندتری به همراه داشت؛ زیرا او به اندازه کافی زمان در اختیار داشت تا دست به قلم شود. هرچند در نگاه اول، پزشکی کمک چندان بزرگی در امر نویسنده‌گی به شمار نمی‌رود، اما در مورد دویل قضیه کاملاً تفاوت می‌کرد، زیرا او شخصیت‌پردازی اصلی داستان‌ها را مدیون استادش در دانشگاه ادینبورگ بود.

دویل برای خلق شرلوک هلمز، پروفیسور جوزف بل را به یاد می‌آورد که دارای استعداد خارق‌العاده‌ی بود. او در رویارویی با بیماران می‌توانست به خوبی از روی ویژه‌گی‌های ظاهری آن‌ها پی به شغل و خصوصیات شخصی آن‌ها ببرد؛ مثلاً تفاوت میان راه رفتن یک سرباز و یک ملوان.

برای مثال اگر بل متوجه می‌شد که بیمارش یک ملوان است، به دنبال خال‌کوبی‌هایی می‌گشت که می‌توانستند به او نشان دهند که بیمارش به چه سرزمین‌هایی سفر کرده است. او هم‌چنین هیچ‌گاه از بررسی دست‌های بیمارانش غافل نمی‌شد؛ زیرا دست‌ها به خوبی نشان می‌دادند که شغل یک فرد چیست.

زمانی که دویل دانشجوی سال دوم پزشکی بود، جوزف بل او را به عنوان دستیارش انتخاب کرد. این فرصت مناسب به دویل این امکان را می‌داد تا به خوبی شاهد رفتار بل باشد و تک‌تک ویژه‌گی‌های او را به خاطر بسپارد. این ویژه‌گی‌ها شامل ویژه‌گی‌های ظاهری نیز می‌شد. بینی و چانه مثلثی شکل بل، راه رفتن پرنرزی او و هم‌چنین چشم‌های درخشانش درست خصوصیات بودند که بعدها شرلوک هلمز به تمامی وامدار آن‌ها شد.

بسیاری بر این عقیده‌اند که شخصیت دکتر واتسن، دوست و همراه همیشه‌گی شرلوک هلمز، در حقیقت تصویری از خود کنان دویل است و هلمز نیز کسی نیست جز پروفیسور بل.

شبی بلندبالا با بینی عقابی‌شکل

با داستان A Study in Scarlet که در ایران با نام «اتود در قرمز لاک» ترجمه شده، شرلوک هلمز برای نخستین بار با به دنیای واقعی گذاشت.

با اولین داستان، هلمز نشان داد که کارآگاهی متفاوت از هم‌کیشان پیشینش است. او که تا اندازه‌ی از کیمیا سرشته دارد، در آزمایشگاه کوچک منزلش لکه‌های خون به‌جا مانده از صحنه جنایت را تجزیه می‌کند؛ کاری که در آن زمان حتا در اسکاتلند یارد هم چندان متداول نبود!

دویل در ازای ۱۳۰ پوند امروزی این داستان را فروخت که در سالنامه بیتن در کریسمس ۱۸۸۷ به چاپ رسید. رفته رفته ناشران دیگر هم به داستان‌های هلمز علاقه نشان دادند و به این ترتیب، دویل تصمیم گرفت تا پزشکی را رها کند و تمام وقت خودش را به مخلوقش اختصاص دهد. البته در این میان خواننده‌گان هم نه تنها با ویژه‌گی‌های منحصر به فرد شرلوک هلمز آشنا شده بودند، بلکه تصور دقیقی از چهره او نیز داشتند.

این تصور دقیق مرهون تصاویری بود که سیدنی پجت از هلمز ترسیم کرده بود. در تمامی این نقاشی‌ها که همراه با داستان‌ها نخستین‌بار در مجله «استرن» به چاپ رسیدند، هلمز مردی بلندبالا با بینی و چانه عقابی‌شکل نمایش داده شده بود که دقیقاً با جزئیات ذکر شده از سوی دویل مطابقت داشت.

بود. پدرش چارلز به عنوان کارمند دولت در دفتری در شهر ادینبورگ کار می‌کرد و هم‌چنین از زمانی که برای کتاب‌های مختلف نقاشی می‌کشید، درآمدش افزایش یافت. اما او دچار بیماری صرع بود و برای این‌که از شر آن خلاص شود، چاره‌ی به جز پناه بردن به الکل نیافت. اعتیاد او به الکل، زمینه‌های سقوطش را فراهم کرد.

مادر دویل به ادبیات علاقه‌مند بود و کتاب‌های مختلفی را مورد مطالعه قرار می‌داد. او آرتور را به خواندن کتاب تشویق می‌کرد و از همان زمان بود که آرتور به‌طور سیری‌ناپذیری به خواندن کتاب مشغول شد و در این میان بسیاری از کتاب‌هایی که می‌خواند، از حجم بسیار زیادی برخوردار بودند. بعدها زن دوم دویل با نام جین پیرامون شخصیت مادرشوهرش این‌گونه نوشت: «او از لحاظ قیافه بسیار چشم‌گیر بود و زن بلندبالایی به نظر می‌رسید. او بسیار بافرهنگ بود و شخصیت پیچیده‌ی داشت که شاید در این جنبه‌ها به پسرش شبیه بود.»

آرتور در سن ۱۴ساله‌گی زبان فرانسه را به طور کامل یاد گرفته بود، به طوری که می‌توانست آثار نویسندگان بزرگی هم‌چون ژول‌ورن را از روی متن اصلی بخواند. پدر او در سال ۱۸۷۳ در یک بیمارستان درگذشت.

تحصیلات مقدماتی دویل در مکتبی متعلق به یسوعی‌ها سپری شد. او طی تحصیل در این مکتب، اعتقادش به کلیسای کاتولیک را از دست داد. اما با این حال می‌توان گفت که آموزش‌های یسوعی در عمق بخشیدن به ذهن و فکر او بسیار موثر بودند. او مدتی نیز در کالج استاینهارست تحصیل کرد. بعدها او نوشت که در این کالج برای اولین بار در میان دوستان و معلمانش در جست‌وجوی مدل‌هایی برای شخصیت‌های داستان‌های شرلوک هلمز بوده است.

در میان هم‌صنفی‌هایی که در کالج داشت، دو پسر بودند که نام‌شان مورپارتی بود. نامی که بعدها رقیب شیطانی شرلوک هلمز به آن شهرت داشت. دویل تحصیلاتش را در دانشگاه ادینبورگ ادامه داد. او در سال ۱۸۸۵ برای تحصیل در رشته دکترا پذیرفته شد و به تحصیل در این رشته پرداخت. بعد از فارغ التحصیلی در کلینیکی به عنوان متخصص چشم مشغول به کار شد که آن را تا سال ۱۸۹۱ که به طور تمام وقت به نویسنده‌گی پرداخت، ادامه داد. هم‌چنین در سال ۱۸۸۴ با دختری به نام لوییز هاوکینز ازدواج کرد. این دو نزدیک ۲۳ سال با هم زنده‌گی کردند تا این که در سال ۱۹۰۷، لوییز بر اثر ابتلا به بیماری قلبی درگذشت و دویل با جین وصلت کرد.

اولین داستان دویل مربوط به شش‌ساله‌گی‌اش می‌شد که داستانی مصور درباره آدم و ببر نوشته بود. اما داستان دومش در سال ۱۸۸۷ منتشر شد که در آن برای اولین بار شرلوک هلمز افسانه‌ی به مردم معرفی شد. نام این کتاب A Study in Scarlete بود. دویل گفته که این رمان را در سال ۱۸۸۶ به مدت سه هفته نوشته است. در این داستان

البته دویل روی دیگر سکه را ندیده بود. خشم طرفداران هلمز از مرگ وی آن‌چنان شدید بود که او ناچار شد کارآگاه را یک بار دیگر زنده کند. سپس هلمز برای واتسن توضیح می‌دهد که در این نبرد او توانسته خود را از سقوط نجات دهد و برای مدتی به عنوان یک جهان‌گرد نرزی سفر کند!

پایان حقیقی یک قهرمان

آرتور کنان دویل در مجموع پنج فرزند داشت که حاصل دو ازدواج وی بودند. او همانند قهرمانش ورزشکار خوبی به شمار می‌رفت و مهارت زیادی در بازی کریکت، گلف و فوتبال داشت. دویل پس از ازدست دادن همسر اول،

یکی از پسرانش و چند تن از خویشاوندان نزدیکی مدت‌ی دچار افسردگی شدید شده بود. وی به زنده‌گی پس از مرگ علاقه داشت و در مورد آن نیز نوشته‌های فراوانی دارد.

به‌دلیل نوشتن چندین مقاله درباره جنگ «بوئر» (جنگ آفریقای جنوبی) برای یک روزنامه انگلیسی، مفتخر به دریافت لقب «سر» شد.

در پاییز سال ۱۹۲۹ مشخص شد که سر آرتور کنان دویل مبتلا به ناراحتی شدید قلبی است. یک سال بعد، هنگامی که صبح زود به درون باغ خانه‌اش رفته بود، دچار حمله قلبی شد و در روز دوشنبه ۷ ژانویه سال ۱۹۳۰ در میان اعضای خانواده‌اش درگذشت.

آخرین جمله‌ی که سر آرتور کنان دویل بر زبان آورد، خطاب به همسرش بود. او زمزمه کرد: «تو بی‌نظیری!»

آرتور کنان دویل، طرحی از یک زنده‌گی

آرتور کنان دویل، نویسنده انگلیسی، به جهت خلق شخصیت داستانی شرلوک هلمز از شهرتی افسانه‌ی در عالم ادبیات برخوردار است. شخصیت شرلوک هلمز مظهر استدلال و منطق قوی و تندوتیز به شمار می‌رود. این درحالی‌ست که خود دویل فاقد وجه استدلالی و منطقی در شخصیتش بوده است. او بارها و بارها اعلام کرده بود که به فرشته‌ها و پری‌ها باور دارد و هم‌چنین فلسفه را تا بدان‌جا می‌پذیرد که توأم با سر و راز باشد. داستان‌های شرلوک هلمز تاکنون به ۵۰ زبان ترجمه شده و مردمان بسیاری در تیاتر، سینما، مجموعه‌های تلویزیونی، نمایش‌های رادیویی، موزیکال، کاریکاتورها، کتاب‌های کمیک و آگهی‌ها او را مشاهده کرده‌اند.

آرتور کنان دویل در سال ۱۸۵۹ در محله پیکاردی ادینبورگ متولد شد. او پسر چارلز آتامونت دویل و ماری فلی دویل

علاوه بر هلمز، با دو شخصیت مشهور دیگر نیز آشنا می‌شویم. اولی راوی داستان‌های هلمز، دکتر واتسن است که همواره به توصیف هوش خارق‌العاده هلمز می‌پرداخت و دومی رقیب اصلی او پرفیسور مورپارتی است که یک شخصیت شرور کلاسیک به شمار می‌رفت و در نوب، همتای خود هلمز بود. هم‌زمان با ژانویه ۱۸۹۱ مجله معروف استراند، انتشار مجموعه داستان‌های شرلوک هلمز را آغاز کرد که استقبال بی‌نظیر مردم را در پی داشت. در آن زمان، نشانی هلمز در خانه خانم هاوسن، شماره ۲۲۱ B در خیابان بیکر به عنوان مشهورترین آدرس شهر لندن در ادبیات معروف شد.

دویل برنامه‌ریزی کرده بود که ماجراهای شرلوک هلمز را در دسامبر ۱۸۹۳ به پایان برساند. نام این داستان مسأله نهایی بود و در آن هلمز در نبردی با مورپارتی کشته می‌شد و این‌گونه داستان به پایان می‌رسید. اما چنین اقدامی از سوی دویل، واکنش منفی خواننده‌گان مجله استراند را به دنبال داشت. نامه‌های بسیاری به خانه دویل سرازیر شد که همه‌گی آن‌ها از این اقدام او ابراز ناراحتی و تنفر می‌کردند. هم‌چنین مجله استراند ۲۰هزار اشتراک خود را از دست داد و نتیجه این شد که در همان سال دویل اعلام کرد که به جهت تقاضاهای عمومی، ماجراهای شرلوک هلمز را ادامه خواهد داد. اولین داستانی که پس از این تصمیم به چاپ رسید، «خانه خالی» نام داشت که در آن هلمز با بازگشتش به نزد دکتر واتسن، او را غرق حیرت می‌کرد.

دویل در دهه ۱۹۲۰، بیشترین دستمزد را به عنوان نویسنده در سطح جهان دریافت می‌کرد که دلیل آن، استقبال بی‌نظیر از آثارش بود. او در هفت جولای ۱۹۳۰ بر اثر ابتلا به بیماری قلبی در خانه‌اش در ساسکس درگذشت. (دوپیچه وله)

گرفته شده از: مد و مه

خانواده کززی در پی انحصار قدرت

منوچهر

دموکراسی در کشورهای استبداد زده و جهان سومی، چونان عضو پیوندی می ماند که پس از مدتی سایر اعضای بدن، آن را پس می زند. تجربه در این کشورها نشان می دهد که حتا بسا از حکومت های مدعی دموکراسی، پس از مدتی سعی کرده اند این پدیده را به سود خود تفسیر کرده و دوباره به استبداد و دیکتاتوری بازگشت کنند و یا دست به ترندهایی بزنند که تنها ارباب قدرت از مزایای دموکراسی مستفید شود و بس.

حکومت های توتالیتر همواره سعی بر آن داشته اند که در متن یک وضعیت بحرانی، ساختار نظام را تغییر دهند و یک نظام متمرکز و اقتدارگرا را بنا بر مصلحت های کشوری خود ساخته شان، به جای دموکراسی پیاده کنند. یا اگر چنین نشد، با استفاده از قابلیت های دموکراسی، بازی گروهی بی بر راه بیاندازند که در پی آن، قدرت میان چند نفر - که یا پیوند فکری دارند و یا هم خونی - دست به دست بگردد.

تیم حاکم در حال حاضر در پی آزمودن هر دو برنامه است تا باشد شرایط جهانی، زمینه پیاده شدن کدام یک را مساعد می سازد.

در بررسی مورد اول که همانا تغییر بنیادین نظام کنونی است، شواهد زیادی وجود دارد که میل شدید آقای کززی را برای حفظ قدرت به واسطه خودش نشان می دهد. چنان که او با پیش کشیدن برنامه صلح، طالبان و حزب اسلامی را به عنوان یک اهرم فشار بر مخالفان سیاسی اش، استفاده کرده است. حضور گسترده مخالفان مسلح، خود چالشی در برابر نظام کنونی است؛ زیرا با برگشت کامل آنان، نه تنها که قانون اساسی تغییر خواهد کرد، بل که تغییرات اساسی بی در نظام کنونی به

وجود خواهد آمد. از جمله این که: دموکراسی دیگر به عنوان یک سیستم سیاسی مطرح نخواهد بود، و به جز از این نظام، هر نظام دیگری می تواند متصور باشد. این پروژه با چند برنامه دیگر هم زمان به پیش برده می شود. این برنامه ها شامل دخالت سازمان یافته حکومت در قانون انتخابات، تعلل و اشکال تراشی در پروژه برگزاری انتخابات، برگزاری لویه جرگه و... می باشند که همه چونان مکمل های پروژه تغییر نظام عمل می کنند.

تردید نیست که با عملی شدن موفقانه چنین پروژه بی، تمام موانع قانونی از سر راه آقای کززی برداشته خواهد شد و سرانجام شخص او می تواند قدرت را تا زمان نامحدودی در اختیار داشته باشد.

اما حفظ قدرت از این مسیر، زیاد مطمئن به نظر نمی رسد؛ چه آقای کززی به خوبی می داند که نقش جامعه جهانی در افغانستان خیلی بی اثر نیست. ممکن است که برنامه های کلان ایالات متحده، اروپا، کشورهای منطقه و... باعث برهم خوردن نقشه او گردد. از این رو، باید راه دیگری را نیز در نظر داشت. مسیر دیگری را که آقای کززی برای حفظ اقتدار انتخاب کرده، انحصار حکومت در خانواده خودش است که در این اواخر رازش از پرده برافشاده است. چندی قبل سروصدایی مبنی بر نامزد شدن یکی از برادران آقای کززی (قیوم کززی) مطرح شد که توجه چندانی را جلب نکرد. اما در چند روز اخیر، این موضوع به صورت جدی قابل بحث می نماید. طوری که یکی از برادران دیگر جناب رییس جمهور، آقای محمود کززی اعلام کرده که شخص او تابعیت خارجی خود را دوباره مسترد می کند تا سهم فعالی در بازی های سیاسی افغانستان بگیرد. او گفته است،

هر چند که خودش نامزد انتخابات نیست، اما بی تردید که از نامزدی برادرش قیوم کززی در انتخابات پیش رو حمایت خواهد کرد.

به نظر می رسد که این برنامه خیلی ناگهانی هم نبوده، شاید از مدت ها قبل چنین طرحی میان برادران به وجود آمده باشد تا در یک برنامه مشترک بتوانند لگام سیاست افغانستان را برای همیشه به دست بگیرند.

این طرح نظر به چند دلیل، نسبت به طرح نخست، منطقی تر و عملی تر می نماید.

یکی آن که می تواند مانع مخالفت و سروصدای مردم افغانستان، گروه های سیاسی و جامعه جهانی گردد؛ چون در پیاده شدن طرح اول، خطر دخالت مستقیم جامعه جهانی و ایالات متحده می رود که منجر به حذف تیم حاکم از صحنه خواهد شد.

دوم، موجب بدنامی رییس جمهور و همراهانش نخواهد بود. زیرا در صورت عملی شدن این طرح، نه تغییری در نظام سیاسی خواهد آمد و نه هم قدرت به

غیر از «کززی» ها انتقال خواهد یافت. سوم، چرخه حکومت آقای کززی با تمام قدرت می تواند به نفع برادر کار کند. زیرا جدای از این که خانواده کززی سرمایه گزافی را در اختیار دارد، قدرت کنونی نیز در اختیار این خانواده است؛ بنابراین به ساده گی می توانند تمام حریفان را کنار زنند.

و دلیل سوم آن است که در گزینش یکی از برادران به عنوان رییس جمهور آینده، ایالات متحده نیز بی میل نیست. زیرا ایالات متحده جدای از این که گزینه مناسبی را تا کنون پیدا نکرده است، شناخت خوبی از خانواده کززی دارد که بنا بران، هر نوع تعاملی را می تواند با این خانواده به انجام رساند.

از این رو، به نظر می رسد که طرح دومی به ساده گی و بدون هیچ نوع چانه زنی بی پیاده خواهد شد، اما به شرط آن که شرایط آینده، این برنامه را منتفی نسازد.

در هر حال، چه وضعیت سیاسی افغانستان و جهان تا یک سال دیگر به همین منوال ادامه یابد و چه غیر آن؛ چیزی که تقریباً ثابت می نماید، انحصار قدرت در خانواده کززی است.

در مورد سربازان گم شده...

در آنجا دفن شده باشند، مشکل است. یک نهاد دفاع از کهنه سربازان در روسیه اعلام کرده است که از سر نوشت ۲۶۵ سرباز ارتش سرخ که بیش از دو دهه پیش به افغانستان رفته بودند، هیچ اطلاعی در دست نیست.

گمان می رود که ۳۰ تا ۴۰ تن از این سربازان هنوز زنده باشند و شماری از آن ها هنوز در افغانستان و پاکستان زنده گی کنند.

در فاصله سال های ۱۹۷۹ تا ۱۹۸۹ ارتش شوروی قریب به ۱۵ هزار سرباز خود را در جنگ افغانستان از دست داد.

حدود ۱۱۵ هزار سرباز ارتش سرخ برای یک دهه در افغانستان مستقر بودند و بالاخره در سال ۱۹۸۹ این کشور ترک کردند.

خلکو بی هیله او غویشته درلوده.

هغی پر ولسی جرگی د خلکو هغو نیوکو ته په اشارې چې گواکي وکیلانو له چارواکیو پیسی اخیستی وویل، چې تراوسه په تېر یوه کال کې دغه مساله گونگه ده، په تېر یوه کال کې ټول وکیلان په ځانگړې ډول څنگ تر څنگ ناست وکیلان یو پر بل شکمن دي، چې گواکي ده به پیسی اخیستی وي؛ خو کېدای شي د هغو کسانو چې په ولسی جرگه کې له نفوذ نه برخمن دي، یا گروپ لري او یا هم د اداري پلاوي غړي دي، یوشمېر معاملي شوي خو په دې اړه هم اسناد نه لري او کره خبره نشي کولای.

نوموړې وايي، چې په ولسی جرگه کې له قومي او تنظیمي مسایلو سترگې نشي پټولای ځکه دغه مسایل ډېر زیات ول؛ حتی په یوشمېر مواردو کې داسې هم پېښ شوي، چې یوه وزیر هیڅ لاسته راوړنه نه لري خو ځینې وکیلان ترې په قومي ډول ملاتړ او دفاع کوي.

د ولسی جرگی د دې غړې په باور، راتلونکی او ورپسې کلونه د افغانستان لپاره ډېر مهم دي که چېرې ولسی جرگه بیا هم دغه ډول وي؛ نو بنیای کومه لاسته راوړنه ونه لري؛ خو که چېرې ملي وکړي او په همغږي ډول مخ ته لاړ شي او خپل مسوولیتونه وپېژني نو ډېرې لاسته راوړنې به ولري.

محکمې مشر قاضي القضا د رایو په اکثریت سره له دندو لرې کړل؛ خو تراوسه هم هغوی خپلو دندو ته دوام ورکوي او همدارنگه نورو پرېکړو ته یې هم حکومت احترام ونه کړ.

مېرمن عزیز وایي، له بلې خوا د ولسی جرگی اداري پلاوي تل د ولسی جرگی له پرېکړو په شا شول او په خپلو ژمنو ونه ودرېدل چې دا یوه ستره ستونزه وه؛ ځکه د اداري پلاوي یوه دنده دا ده چې د ولسی جرگی د غړو له لوري شوې پرېکړې باید عملي کړي، چې دغه کار یې ونه کړ.

د ولسی جرگی د دې غړې په خبره، په همدې دلیل ده چې د ولسی جرگی لاسته راوړنې بېخي ورکې وي، ځکه کوم کار چې ولسی جرگی کاوه حکومت ورته پاملرنه نه کوله بلکې په خپل سر یې چارې تر سره کولې.

هغه وایي، همدارنگه ولسی جرگی په خپل تېر کال کې یوشمېر قانونه او معاهدې تصویب کړې او گڼې لاسته راوړنې هم لري.

اغلی فاطمه عزیز وایي، ولسی جرگه په خپلو هغو کړنو کې چې د حکومت په چارو یې څارنه ده له یوې سلنې ډېره لاسته راوړنه نه لري، لکه یو ځل یې د یوولسو وزیرانو د استیضاح پرېکړه وکړه؛ خو وروسته بیا له خپلې پرېکړې په شا شول او دغه بهیر یې پایلې پاتې شو او نه هغسې تمثیل شوی چې

په تېر کال کې ولسی جرگی...

چارې پر مخ بوځي او له خپل ولس سره شوې ژمنې عملي کړي.

ښاغلی عظیمي وایي، د نړۍ په ډېرو پرمختللو هېوادونو کې هم خلک له خپلو پارلمانونو خپه وي او پرې نیوکې کوي؛ خو وکیلان یې هڅه کوي چې د ولس له ارادې سره سم چارې پر مخ بوځي.

هغه د دې پوښتنې په ځواب کې چې په تېر کال کې په ولسی جرگه کې د حکومت لاسوهنې څومره وې وویل، چې د لومړي کال په پرتله په تېر کال کې د حکومت لاسوهنې کمې او نشي کولای ووايي، چې ټولې ستونزې د حکومت د لاسوهنې له امله وې.

همدارنگه د ولسی جرگی غړې فاطمې عزیز ماندگار ورځپاڼې سره په مرکه کې وویل، چې ولسی جرگی په خپل تېر کال کې ډېرې ستونزې او لاسته راوړنې درلودې.

هغې وویل، په تېر کال کې حکومت د ولسی جرگی په چارو کې ډېرې لاسوهنې وکړې او ولسی جرگی ته په هېڅ ارزښت قابل نه شو.

د نوموړې په خبره، ولسی جرگی لوی څارنوال او د سترې

اتهام ارتش امریکا به...

کرده و آن را برخواستنه از رقابت ناسالم عنوان کرده است.

خان جان الکوزی، معاون اتاق تجارت و صنایع افغانستان، اتهام قاچاق مواد مخدر از سوی ارتش امریکا را به شرکت هوایی کام ایر، بی بنیاد خواند.

آقای الکوزی گفت که اتهام بدون مدرک علیه

پاکستان پای چین و...

اسلام آباد گفته است: نمی توان اهمیت ایران را در روند صلح در افغانستان نادیده گرفت و صلح در منطقه بدون همکاری مشترک ایران، پاکستان و افغانستان امکان پذیر نیست.

معظم خان افزود: پاکستان به درخواست شورای عالی صلح افغانستان، تعدادی از زندانیان طالبان را آزاد کرد

آقای نجفی گفت: کام ایر از خود فرودگاه ندارد تا چنین کاری را بتواند انجام دهد، فرودگاه از سوی ما تحت تدابیر شدید امنیتی قرار دارد.

آقای نجفی همچنین خواهان توضیحات و ارایه اسناد از سوی نیروهای امریکایی شد.

ارتش امریکا گفته است که برای اثبات این اتهام شواهدی در دست دارد ولی تا حالا مدرکی به رسانه ها

شرکت های بزرگ اقتصادی در افغانستان ضربه زدن به بنیادهای اقتصادی این کشور است.

اتاق تجارت افغانستان از حامد کززی، رییس جمهور کشور خواهان مداخله در این قضیه شده است.

این در حالی است که داود علی نجفی، وزیر ترانسپورت و هوانوردی افغانستان، در صحبتی با بی بی سی اتهام قاچاق به کام ایر را رد کرد.

و این روند همچنان ادامه خواهد داشت.

سخنگوی وزارت امور خارجه پاکستان همچنین با تأکید بر نقش محوری چین و روسیه در برقراری صلح در منطقه، افزود: پاکستان با ایران، روسیه و چین در تعامل است تا روند مذاکرات صلح در افغانستان را تقویت کند.

وی همچنین از سفر ماه آینده آصف علی زرداری

در حمله هواپیماهای امریکایی در سازمان ملل متحد به جریان افتاده است.

معظم علی خان افزود: اگرچه پاکستان حمله هواپیماهای بی سرنشین امریکایی را محکوم کرده و ادامه این حملات را نقض آشکار قوانین بین المللی و حاکمیت کشورش دانسته است اما امریکا همچنان به عملیات های خود در مناطق قبایلی ادامه می دهد.

به لندن برای شرکت در اجلاس سه جانبه پاکستان، افغانستان و انگلیس خبر داد و تصریح کرد که برقراری صلح در افغانستان و نقض تمامیت ارضی پاکستان توسط هند محور این نشست سه جانبه خواهد بود.

سخنگوی وزارت خارجه پاکستان درباره حملات هواپیماهای امریکایی به خاک پاکستان نیز گفت که به درخواست پاکستان پرونده کشته شدن افراد بی گناه

ریاست جمهوری در مورد اتهام شکنجه در زندان‌ها:

ادعای آیساف سوال برانگیز است

مقامات افغانستان در اعتراض به گزارش سازمان ملل اعلام کردند، چند مورد رفتار توهین آمیز در بازداشتگاه‌های تحت نظارت افغان‌ها علیه زندانیان وجود داشته است، اما شکنجه سیستماتیک حقیقت ندارد. به گزارش روزنامه نیویورک تایمز، گزارش سازمان ملل در خصوص شکنجه و بدرفتاری در زندان‌های تحت نظارت افغان‌ها که به تایید آیساف رسیده بود، بار دیگر باعث تفرقه میان نیروهای افغان و نیروهای امریکایی شده است. پس از گذشت سه روز از انتشار این گزارش، حامد کرزی، رئیس جمهوری افغانستان هیاتی را تعیین کرد تا به یافته‌های این گزارش رسیده‌گی کنند. اداره امنیت ملی افغانستان که از سوی این گزارش به شدت مورد انتقاد قرار گرفته است، از خبرنگاران تلویزیون افغانستان دعوت کرد تا از برخی زندان‌ها دیدن کرده و با بازداشت شده‌گان مصاحبه و گفت‌وگو کنند. سخنگوی رییس جمهوری افغانستان گفت، دولت این کشور به ویژه به دلیل تایید این گزارش از سوی نیروهای آیساف بسیار نگران شد چرا که این نیروها از سال گذشته برنامه‌یی برای بررسی بازداشتگاه‌های افغانستان داشته‌اند.

وی افزود: اگر مساله نگران کننده‌یی وجود داشت، نیروهای آیساف باید آن را خیلی زودتر مطرح می‌کردند. ایمل فیضی، سخنگوی کرزی همچنین تصریح کرد: آیساف به طور منظم از زندان‌های افغان که تحت نظارت وزارت داخله و اداره امنیت ملی هستند، بازدید می‌کند. آن‌ها به طور هفتگی این کار را انجام می‌دهند و پس از هر بازدید یافته‌های خود را یادداشت می‌کردند. اگر مشکلی وجود دارد چرا موقعی که از زندان‌ها بازدید می‌کنند آن‌ها را مطرح نمی‌کنند؟ این امر این سوال را مطرح می‌سازد که چرا آن‌ها حالا به صدا آمده و مشکلات را مطرح می‌کنند؟ یکی از سخنگویان آیساف نیز در پاسخ به نامه نوشته شده از سوی جنرال جان آلن، فرمانده نیروهای آیساف که به گزارش

سازمان ملل ضمیمه شده بود، اشاره کرد. جنرال جان آلن در این نامه اعلام کرد که وی و معاونش حدود ۸۰ مورد بدرفتاری را به وزیران دولت افغانستان گزارش کرده و حتی تقاضا کرده‌اند تا بازداشت شده‌گان افرادی را که گرفتار این بدرفتاری‌ها بوده‌اند، منتقل کنند. اما تنها یکی از بازداشت شده‌گان منتقل شده بود. در همین راستا، سخنگوی ریاست جمهوری افغانستان گفت که از این نامه‌ها بی‌اطلاع بوده است. گزارش سازمان ملل بر اساس مصاحبه‌های انجام شده با ۶۳۵ تن از بازداشت شده‌گان در زندان‌های سراسر افغانستان نوشته شده بود و نشان می‌داد که حدود نیمی از آن‌ها تجربه شکنجه یا بدرفتاری را داشتند و بیشتر این بدرفتاری‌ها در زندان‌های تحت نظارت پولیس یا امنیت ملی افغانستان اتفاق افتاده است. در تعدادی از زندان‌ها، شکنجه آقدر زیاد بوده که گزارش سازمان ملل آن‌ها را به عنوان «شکنجه‌های نظام‌مند» توصیف کرده است. سخنگوی ریاست جمهوری افغانستان گفت: دولت به استفاده از کلمه نظام‌مند

اعتراض دارد. این سیاست دولت افغانستان نیست تا زندانیان را شکنجه کند و البته این امر نظام‌مند نیست. این اقدامات به اندازه‌یی که این گزارش بیان می‌کند، وجود نداشته است. شفیق الله طاهری، سخنگوی امنیت ملی افغانستان از مدیریت زندان‌ها دفاع کرده و گفت، سازمان‌های حقوق بشر بین‌المللی و افغانستان و دیگر ناظران از این زندان‌ها بازدید کرده و هیچ مساله نگران کننده‌یی را مطرح نکرده بودند. جان سیفتون، از مقام‌های دیده‌بان حقوق بشر گفت: بارها اتهاماتی اعلام شده اما جدی گرفته نشده است. افغان‌ها مسول هستند تا بدانند که در زندان‌های کشورشان چه اتفاقاتی رخ می‌دهد. این امر وظیفه آن‌هاست اما آن‌ها از این رویدادها بی‌اطلاع بودند و هیچ اقدامی در خصوص آن انجام نداده و این عدم توجه آن‌ها را نشان می‌دهد. وی افزود، بهترین راه حل این بود که به کمیسیون حقوق بشر اجازه دهند تا مسوولیت این بی‌توجهی را برعهده گرفته و نقش بازرسی ویژه را برای بازداشت شده‌گان ایفا کند.

جوانان افغان در رقابت بین‌المللی محکمهٔ تمثیلی شرکت می‌کنند

شرکت‌کننده‌گان باید به این زبان تسلط داشته باشند. قاضی‌هایی که داوری این رقابت‌ها را به عهده دارند، همه خارجی هستند و دانشجویان در موارد مشخص قضایی آماده‌گی می‌گیرند.

می‌شود که زحمت می‌کشیم. ما آماده هستیم و بچه‌ها مطمئن هستند.» وزارت تحصیلات عالی افغانستان از این برنامه استقبال کرد و برگزاری چنین رقابت‌هایی را برای ارتقای سطح دانش حقوقی و قضایی در

امید به دستاوردهای بیشتر دانشجویانی که برای رقابت قضایی به واشنگتن می‌روند، از تلاش برای درخشش بهتر در این رقابت سخن می‌گویند. خانم عباسی گفت: «ما کوشش می‌کنیم تا اندازه‌یی که توان داریم [...] برای افغانستان یک نتیجه بیابیم.» موسسه انکشافی بین‌المللی امریکا و سفارت این کشور در افغانستان در برگزاری رقابت‌های قضایی کمک می‌کنند. جمشید یک تن از اشتراک کنندگان گفت: «بسیار زحمت کشیده‌ایم. در حدود چهار ماه

بین دانشجویان افغانستان موثر خواند. لطف الله حق پرست، نماینده وزارت تحصیلات عالی در سخنرانی خود گفت: «جای خیلی خستگی حس می‌کنم که در این رقابت جهانی زمینه‌ها مساعد می‌شود که جوانان ما هم جهت فراگیری علوم حقوق عازم آن کشور شوند و بتوانند قانون و حقوق را مطابق به دستورات جهانی عملی بسازند.» در سال‌های گذشته دانشجویان حقوق از دانشگاه‌های بلخ، کابل و البیرونی توانسته بودند در مناظره بین‌المللی شرکت کنند.

د طالبانو د سولې خبرو اچندا پاکستان ټاكي!

دېلې بیست وړځپانې د طالبانو او پاکستان په اړه په خپله یوه مقاله کې لیکلې، چې پاکستان د بېلابېلو حربو له لارې غواړي طالبان په خپل کنترول کې وساتي. مشال راډیو د دېلې بیست وړځپانې په حواله ويلي، چې په قطر کې له طالبانو سره ټولې اجنداوې د پاکستان وې. وړځپانې د یوه طالب چارواکي ذبیح الله په حواله ويلي، چې په قطر کې د مذاکراتو په اړه د دوی ذهن خالي و او هېڅ پلان یې ځکه نه درلود، چې له ملا عمر نه یې هدایت نه و اخیستی او ټولې اجندا د پاکستان وې. هغه زیاته کړې، چې په قطر کې د دوی رول یو جعلی رول و. مقاله کې ویل شوي، چې طالبان تل یوه اجندا پر مخ وړي او هغه هم د پاکستان، افغانستان او کوانتامنو زندان نه د دوی د زندانیانو ر اخوشي کېدل دي؛ ځکه فکر کوي چې د هغوی په راخوشي کېدو سره به یې د جگړو لیکې بیاوړې شي. د مقالې د لیکوال په باور، له هغې وروسته کېدای شي د سولې خبرې جدي ونیول شي. د دېلې بیست وړځپانې په خبره، پاکستان اوس د سولې د خبرو اترو په اړه بیا هڅې پیل کړي دي، چې تر ډېره یې دا هڅې د دې لپاره دي، چې هغه پوزیشن بېرته تر لاسه کړي، چې امریکا له طالبانو سره په خبرو کې تر شا غورځولي و.

خو پاکستان په دې هم پوهېږي چې په قطر کې د امریکا او طالبانو ترمنځ شا و خوا دوه کلنې زړې خبرې اترې ودرولای شي. د دېلې بیست په وینا، پاکستان پوهېده چې د سولې خبرې ناکامېږي او له همدې امله یې طالبانو ته قطر ته د تلو لپاره پاسپورټونه ورکړل. وړځپانې کاري، همداسې وشول کله چې د ۲۰۱۲م

کال د مارچ په میاشت کې د طالبانو یو پلاوی، چې د خپل مشر ملا محمد عمر له خوا ورته هدایات نه ورنکړل شول، په قطر کې یې له طالبانو سره پیل شوي خبرې قطع کړې. لیکوال زیاتوي، نه یوازې دا چې پاکستان طالب قومندانانو او د هغوی کورنیو ته استوګنځایونه ورکوي بلکې د ملا عمر د مرستیال په ګډون یو شمېر مهم طالب مشران یې هم په زندان کې ساتلي دي. په مقاله کې راغلي که چېرې له طالبانو سره د سولې خبرې پیل نه شوې نو پاکستان به پرې خپه نه وي ځکه چې پاکستان خپل ګاونډی هېواد افغانستان کمزوري او بې ثباته لیدل غواړي. وړځپانې لیکي، په افغانستان کې د یوه پیاوړي حکومت رامنځته کېدل چې په کې ټولې خواوې شتون ولري، هم د پاکستان یوه اندېښنه ده ځکه چې افغانستان له پاکستان سره د ډیورنډ پوله کله هم په رسمي توګه نه ده منلې.

افغانستان یا...

وی تاکید کرد، طالبان آزاد شده بلافاصله پس از آزادی وارد میدان نبرد شده و نسبت به گذشته قوی‌تر به جنگ ادامه خواهند داد. عظیمی همچنان افزود، این افراد پس از آزادی نقش اساسی را در انجام حملات انتحاری و افزایش نا امنی خواهند داشت و حتی زمینه‌های نا امنی را گسترش خواهند داد. در این حال، وحید مژده آگاه مسایل سیاسی می‌گوید، شرط پاکستان برای آزادسازی زندانیان طالبان این است که آنان باید درافغانستان بچنگند، تا انتخابات آینده این کشور بدون جنگ و درگیری برگزار شود و طالبان افغان و پاکستانی نیز این شرط را پذیرفته‌اند. او همچنان افزود، از یک سو با توجه به این مسایل با گرم‌شدن هوا دامنهٔ جنگ‌ها در افغانستان گسترش خواهد یافت و از طرف دیگر، چون این زندانیان با عقده‌های بسیار شدید نسبت به پاکستان آزاد می‌شوند، پس بدون شک آزادی این افراد برای پاکستان نیز مشکل‌ساز خواهند بود. این آگاه سیاسی گفت، هرچند نیروهای امنیتی افغان توان دفاع از کشور را دارند، اما جنگ راه حل نیست و صلح از راه جنگ به وجود نخواهد آمد و باید از راه مذاکره پیش رفت. او تصریح کرد، ولی چون حکومت افغانستان توان تصمیم‌گیری در این زمینه را ندارد، بنابراین قبل از خروج امریکایی‌ها باید بین طرف‌های درگیر توافق بر سر یک حکومتی که مورد قبول همهٔ طرف‌ها باشد، به وجود بیاید، اما اگر حکومت افغانستان پافشاری کند که طالبان باید با ما مذاکره کند نه با طرف دیگری، در این صورت این حکومت افغانستان است که مانع اصلی صلح خواهد بود. به گفتهٔ مژده، زمانی‌که شورای عالی صلح در مورد پروسه مذاکره با طالبان با پاکستان صحبت کرد، دولت پاکستان گفت که ما برای فراهم‌سازی زمینه مذاکره با طالبان، شماری از طالبان را از بند آزاد می‌کنیم، اما دولت افغانستان بدون ارائهٔ هیچ نوع برنامه، از این اقدام استقبال کرد. وی تاکید کرد، روی این‌که این افراد به دولت افغانستان سپرده شود یا خیر، هیچ نوع بحث و گفت‌وگویی صورت نگرفت و تنها لیستی را

به پاکستان سپردند که این افراد به طور مثال ملا عبدالغنی برادر آزاد شوند. مژده افزود، ۲۶ تن از زندان‌های پاکستان آزاد شده‌اند، اما معلوم نشد که به کجا رفتند و مسالهٔ مهمتر این‌که آزادی این افراد هیچ نوع تاثیری بر روند مذاکره و مصالحه نگذاشت. اما عبدالحمید مبارز عضو شورای عالی صلح می‌گوید، هیأت شورای عالی صلح زمانی‌که با مقامات پاکستانی در خصوص آزادسازی زندانیان طالبان گفت‌وگو کردند، یک برنامهٔ چند فقره‌یی را به وزیر خارجهٔ پاکستان تسلیم نمودند. او اضافه کرد، یکی از موارد این برنامه آزادی طالبانی بود که در راستای فراهم‌سازی زمینه مذاکره بتوانند مفید و موثر واقع شوند. مبارز تاکید کرد، موضوع دوم این بود که عبور و مرور این طالبان آزاد باشد و پاکستان مانع ورود آنان به افغانستان یا هرچه که خود آنان خواسته باشند، نشود. او همچنان گفت، هدف ما از این اقدام این بود که تا زمانی‌که این افراد در پاکستان باشند، اراده آزاد برای مذاکره نخواستند داشت. به باور مبارز، دولت افغانستان و شورای عالی صلح از دولت پاکستان تقاضا کرده بودند تا طالبانی را که در فراهم‌سازی زمینه مذاکره موثر هستند، آزاد کند، اما تصمیم پاکستان مبنی بر آزادی تمامی زندانیان طالب از بند گناه تحولاتی در این کشور است. به گفتهٔ این عضو شورای عالی صلح، طالبانی که از بند آزاد شده‌اند، ادعا کرده‌اند که در زندان از سوی زندانیان شکنجه شدند، بنابراین حکومت پاکستان از طالبانی که آزاد می‌شوند، نمی‌تواند به نفع خود استفاده کند. او افزود، آزادی طالبانی که در زندان پاکستان مورد آزار و اذیت قرار گرفتند به نفع افغانستان است، زیرا اگر این افراد در زندان‌ها شکنجه شده باشند، غیر ممکن است که به نفع پاکستان بچنگند. هر چند گفته می‌شود که تعداد زندانیانی که قرار است از زندان‌هایی پاکستان آزاد شوند، به یک هزار نفر می‌رسد؛ اما پس از سقوط طالبان در سال ۲۰۰۱ بیشتر اعضای ارشد طالبان به پاکستان فرار کردند، ولی هیچ‌گاه آماری در مورد شمار طالبان افغانی که از سوی پاکستان بازداشت شده‌اند، ارائه نشده است.

Mandegar

اتاق تجارت و صنایع افغانستان: اتهام ارتش امریکا به کام ایر بی اساس است

اتاق تجارت و صنایع افغانستان در واکنش به اقدام ارتش امریکا در قرار دادن نام شرکت هوایی کام ایر در لیست سیاه می گوید اتهام بدون مدرک به شرکت های بزرگ اقتصادی سبب فرار سرمایه ها می شود.

ارتش امریکا اخیرا این شرکت را به قاچاق مواد مخدر به تاجیکستان متهم کرد و آن را در فهرست سیاه خود قرار داد.

اما شرکت کام ایر این اتهام را رد... ادامه صفحه ۶

دولسی جرگې دویم منشي:

په تېر کال کې ولسي جرگې دولس غوښتنې نه دي پوره کړي

راتلونکې هم وي؛ خو دا مسايل عادي دي. نوموړی زياتوي، په يوې داسې ټولنه کې چې ټولې ادارې او نهادونه ستونزې ولري، د ټولني پر وړاندې د افغانستان درې گونې قووې ستونزې ولري، نو ولسي جرگه هم نشي کېدای چې له دې ټولو مستثنی له ستونزو خالي وي. د ښاغلي عظيمي په خبره، دا چې ولسي جرگه په خپل تېر کاري کال کې څومره له ستونزو ډکه وه او يا هم څومره بريالی وه، هغه خبره ده چې ولس يې بايد په اړه قضاوت وکړي. د ولسي جرگې دویم منشي وايي، په تېر کال کې چې خلکو له ولسي جرگې کومې هيلې درلودې او کومې غوښتنې يې ترې کولې هغه نه دي شوي او نه دي برآورده شوي. د ده په خبره، کله چې ټولنه ستونزې لري او له ستونزو سره مخ وي؛ نو په ولسي جرگه کې به د خلکو تمې نه پوره کېږي؛ خو په کار ده چې هر وکیل د خپل مسوولیت او د مسوولیتونو د درک په اساس... ادامه صفحه ۶

پيسې اخيستي او يا هم پټې معاملې يې تر سره کړي دي. دی وايي، دې مسايلو له دې وړاندې په پنځلسمه دوره کې هم شتون درلود، اوس هم شتون لري او ښايي په

په داسې حال کې چې ولسي جرگه د خپل دویم کاري کال په رخصتو کې ده، یوشمېر وکیلان وايي، چې په تېر کال کې يې د خلکو له هيلو سره سم لاسته راوړنې نه درلودې. همدارنگه یوشمېر وکیلان وايي، چې په ولسي جرگه کې نابوري، د حکومت له لوري لاسوهنې او گڼې نورې ستونزې هغه څه وې، چې ولسي جرگه ورسره مخ وه. د ولسي جرگې دویم منشي فرهاد عظيمي له ماندگار ورځپاڼې سره په مرکه کې وويل، کله چې په ولسي جرگه کې استېضاح کېږي او يا هم ولسي جرگه له خپلو ورته نورو قانوني صلاحیتونو گټه پورته کوي، د رسنيو او یوشمېر کسانو له لوري دغسې خبرې را پورته کوي، چې گویا وکیلانو

هدار سازمان ملل از وضعیت بشری مردم افغانستان

محروم استند. او گفت: فعلاً ما در مرحله انتقال استیم و مرحله انتقال تنها در بخش های نظامی صورت نمی گیرد، پاسخگویی به حوادث نیز یکی از عناصر مهم کمک های بین المللی که به افغانستان صورت می گیرد، می باشد. در بخش خدمات بشری باید موسسات بین المللی خود را با افغانستان هماهنگ سازند. ما از جامعه جهانی می خواهیم که ۴۷۱ میلیون دلار را به افغانستان بپردازند تا در جریان سال آینده حوادثی که در فصل های مختلف سال آن را پیش بین استیم، بتوانیم آماده گی لازم برای این حوادث داشته باشیم. از سوی دیگر، نماینده سفارت جرمنی در افغانستان که در نشست خبری روز دوشنبه نیز حضور داشت گفت که در کنار کمک های نظامی جامعه جهانی باید در بخش انکشاف بشری در این کشور نیز توجه نمایند. او گفت که کمک به مردمانی که در مناطق دور دست افغانستان که از پایین ترین امکانات زنده گی برخوردار اند ضروری می باشد. بر اساس گزارش ها، با وجود سرازیر شدن میلیون ها دلار کمک جامعه جهانی به افغانستان در یازده سال گذشته تاهنوز هم برخی از مناطق از حق دسترسی به معارف، خدمات صحتی، زراعت و کارایی محروم مانده اند.

به هدف پاسخگویی به همین نگرانی ها پلانی را ترتیب داده اند. او گفت که طرح این پلان به همکاری حکومت افغانستان ترتیب داده شده و برای تطبیق آن نزدیک به پنجمصد میلیون دالر نیاز می باشد. آقای مارک باودن در مورد ویژگی های این پلان گفت: «افغانستان در پایین ترین سطح کمک های بشری قرار دارد. در این کشور در هر دو ساعت یک مادر در حین ولادت می میرد. این کشور در جهان سومین کشور است که به کمک های زیادی بشری ضرورت دارد. ما باید کارهای زیاد را در زمینه بهبود تمویل برنامه های بشری در سال های آینده انجام دهیم. امید است این برنامه به خوبی عملی گردد». در همین حال، ویس برمک وزیر انکشاف دهاات افغانستان بر تطبیق این طرح تاکید می کند. آقای برمک می گوید که این پلان موازی با پروسه انتقال مسوولیت های امنیتی در آن عده از مناطق افغانستان عملی می شود که از دریافت کمک های بشری به دور مانده اند و از بیشترین سهولت های زنده گی

یک مقام سازمان ملل متحد همدار داده است که اگر به وضعیت بشری مردم افغانستان توجه نشود، احتمال می رود که این کشور پس از سال ۲۰۱۴ میلادی با مشکلات زیاد مواجه گردد. سازمان ملل متحد می گوید که به هدف پاسخگویی به نگرانی سال های پس از ۲۰۱۴ میلادی، افغانستان نیاز به کمک های جدی جامعه جهانی دارد. مسوولان این سازمان همدار می دهند که اگر به این مساله توجه نشود ممکن افغانستان با مشکلات زیاد اقتصادی مواجه گردد. مارک باودن معاون نماینده ویژه سازمان ملل متحد برای افغانستان و مسوول هماهنگی کمک های بشری این سازمان به روز دوشنبه در یک نشست مشترک خبری با وزیر انکشاف دهاات افغانستان گفت که

کنفرانس ملی اجندای ملی - ریفورم سیاسی و ایجاد صلح پایدار در افغانستان

با در نظر داشت اوضاع جاری در افغانستان و نزدیک شدن سال ۱۳۹۳ / ۲۰۱۴ زمان خروج نیروهای بین المللی از کشور، و به منظور بهبود روند جاری در افغانستان، بنیاد شهید احمدشاه مسعود بنا بر مسوولیت ملی خویش و به سلسله تلاش های پیگیرش، به هدف ایجاد نزدیکی و تفاهم میان نخبگان کشور در محور یک اجندای ملی، تدویر یک نشست بین الافغانی را در نظر دارد. بدین منظور، از همه نخبگان سیاسی، فرهنگی و اجتماعی کشور که به خاطر جستجوی راه حل ملی تلاش فراوان داشته اند، ارادتمندانه تقاضا داریم که از اشتراک و سهم گیری خویش در این نشست، دفتر مرکزی بنیاد شهید مسعود را قبلاً اطلاع دهند.

دفتر مرکزی بنیاد شهید احمدشاه مسعود

ایمیل و شماره های تماس:

awmasoud@hotmail.co.uk - ۰۷۰۰۰۵۰۰۰۰

rowzana@yahoo.com - ۰۷۰۰۲۷۷۷۸۱

mandegar.daily@gmail.com - ۰۷۵۲۰۴۴۲۱۰

۰۷۰۰۲۶۳۱۵۲

www.mandegardaily.com
تارنمای روزنامه
ماندگار

روزنامه ماندگار برای سال آینده خورشیدی مشترک می پذیرد

برای دانشجویان و اساتید دانشگاه

سه ماهه - ۱۰۰۰ افغانی

شش ماهه - ۲۰۰۰ افغانی

نه ماهه - ۳۰۰۰ افغانی

یک ساله - ۴۰۰۰ افغانی

دفا تر خارجی

سه ماهه - ۱۰۰ دالر

شش ماهه - ۲۰۰ دالر

نه ماهه - ۳۰۰ دالر

یک ساله - ۴۰۰ دالر

نارسیده به منزل یا دفا تر

سه ماهه - ۱۰۰۰ افغانی

شش ماهه - ۲۰۰۰ افغانی

نه ماهه - ۳۰۰۰ افغانی

یک ساله - ۴۰۰۰ افغانی

برای دفاتر

سه ماهه - ۱۲۵۰ افغانی

شش ماهه - ۲۵۰۰ افغانی

نه ماهه - ۳۷۵۰ افغانی

یک ساله - ۵۰۰۰ افغانی

حساب بانکی روزنامه ماندگار در میوند بانک: Mandegar daily Bank Account in Maiwand- Bank: 1001201077988

برای اشتراک در روزنامه با این شمارهها به تماس شوید: ۰۷۷۶۹۳۰۵۶۵ - ۰۷۸۴۳۰۱۶۴۰